



Rektor Ottersen svarer kritikerne:
– Jeg er ikke så mektig som folk tror

«pinlig»
«regelbryter»
«utydelig»
«arrogant»
«tåkefyrste»

Portrett side 12, 13, 14 og 15



«La markeds-
kreftene herje
på Blindern»

Kommentar side 2 og 3



Historien bak den globale
studentbevegelsen:

● **Krig**
● **KGB**
● **CIA**

Utenriks side 16 og 17

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 71, utgave 10 | www.universitas.no | onsdag 15. mars 2017

Erotisk Blindern-roman: – Sexscenene er pirrende, men gjentakende

Anmeldelse side 22



**Studenter med psykiske
lidelser stanger mot byråkratiet:**

**Eirin ble
kastet ut
fra studiet**

LES TRE STUDENTERS KAMP MOT PAPIRMØLLEN side 2, 6, 7, og 8

redaktør: **Torgeir Mortensen**
torgeirm@universitas.no 454 72 320

nyhetsleder: **Birk Tjeldflaat Helle**
birkth@universitas.no 988 51 171

fotosjef: **Adrian Nielsen**

desksjef: **Lise Blekastad**

nettredaktør: **Sondre Myhre**

magasinredaktør: **Signe Rosenlund-Hauglid**

MENINGER

Når studenter møter veggen

Studenter er i en spesiell situasjon. Mange har flyttet hjemmefra for første gang, vekk fra venner, familie og trygge sosiale rammer.

Det som møter mange er det motsatte; en rotløs og flyktig tilværelse. En hverdag med lite oppfølging og et fraværende sosialt miljø.

De fleste klarer seg, men et betydelig antall sliter stort. Det viser en rekke studentundersøkelser fra de siste årene. En av fire mistrives på studiet sitt (NOK-UTs Studiebarometer), en av fem er ensomme (ifølge SHoT) og en av fem lider av alvorlige psykologiske plager (SHoT).

Dobbelt så mange studenter sliter med alvorlige psykiske symptomerplager sammenlignet med normalbefolkningen i samme aldersgruppe.

Samtidig sliter studenter med å bli trodd og må stadig bevise at de faktisk er syke. Universitas har snakket med tre av disse studentene til ukas avis.

Deres erfaringer peker på et betydelig problem ved Universitetet i Oslo.

Heldigvis er universitetet selv klar over problemet og har nå satt i gang en omfattende undersøkelse om kvaliteten av tilretteleggingen for blant annet studenter med psykiske lidelser.

Det er bra. I dag kan det å være psykisk syk minne om å ha et ufrivillig enkeltmannsforetak, man må gjennom en uendelig papirmølle. Masterstudent Eirin Arnesen sier det godt:

– Man må være jævlig frisk for å være syk i dette systemet.

Hvert fakultet trenger en rådgiver som hjelper studenter som er plaget med psykiske problemer, særlig med kommunikasjonen med fakultetet. Det kan ikke være slik at en student gang på gang må bevise sin sykdom for ulike personer og slite med å bli trodd. En slik ordning vil hjelpe studentene med å kunne fokusere på å bli frisk, i stedet for å kave maktesløse i systemet slik de gjør i dag.

Det kan dessuten få flere studenter til å fullføre studiene på kortere tid. Det vil i så fall være en vinn-vinn-situasjon. Studenter som fullfører studieløpet sitt raskt er lønnsomt for studenten selv, universitetet og samfunnet generelt. Friske studenter merkes på pengepungen.

Det spørs om vi har råd til å la være.

«Friske studenter merkes på pengepungen.»

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Joakim Stene Preston**
j.s.preston@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Den naive idealismen har utspilt sin rolle. Det er på tide å la markedskreftene herje på Blindern.

Knus SiO-monopolet

kommentar

Mads Randen, journalist i Universitas



Klokka er 16.00. Blindern ligger helt øde. De få studentene man ser haster seg mot trikken eller t-banen, vekk fra steinørkenen av et campus.

Blindern burde være et naturlig samlingspunkt for studenter, også etter siste forelesning. Slik er det ikke i dag. Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO) og Universitetet i Oslo (UiO) må påta seg store deler av skylda.

SiO er i en svært fordelaktig posisjon med et monopol på utsalgssteder av mat og drikke på Blindern. UiO er pliktige til å stille lokaler til disposisjon. Tanken om at en studentsamskipnad skal ta seg av studentvelferden er i utgangspunktet god. Problemet oppstår imidlertid når SiO ikke makter å gi studentene et godt nok tilbud, og ikke lenger eksisterer for studentens beste, men faktisk står i veien for det.

«Studenter nyter en duggfrisk utepils på Frederikkeplassen mens sola sakte forsvinner i vest.»

Utallige eksempler demonstrerer SiOs svake evne til å levere gode velferdstilbud. Samskipnadens kantiner tilbyr svette baguetter til blodpris, på Det teologiske menighetsfakultetet er kantina så begredelig at de vurderer å si opp SiO, og det er grenser for hvor mange kyllinglår man orker å trøkke i seg på Frederikke.

Bare på Blindern har SiO 25 serveringssteder og den totale omsetningen er på nesten 150 millioner kroner. På toppen av pyramiden hersker

SiO-ledelsen, med Lisbeth «Kleopatra» Dyrberg aller øverst, og henter ut millionlønn. Vi studenter subsidierer altså et monopol som ikke har noen insentiver til å forbedre seg. Gunstig for SiO, ikke for oss.

Løsningen er like enkel som den er kontroversiell. UiO må åpne opp for andre aktører enn SiO. Økt

konkurranse bidrar til mer effektivitet og lavere priser. Selv de mest naive idealistene på øvre Blindern innser dette med tiden. Flere aktører på Blindern vil gjøre tilbudet mer variert, billigere og bedre.

Konkurranseangsten er stor blant Blindernstu-

Arkivaren

Historiske skråblikk, av og på (Mads) Randen



Solen er den nye kondomen

«Astrologisk prevensjon? Bare bløff mener mange. Et fullgodt alternativ til andre prevensjonmetoder, hevder tilhengere». I 1980 satte Universitas sitt ukritiske søkelys på kvinnelig prevensjon, nærmere bestemt å bruke sola og månen som prevensjon. Den ivrige tilhengeren Monika Næss forteller: «I de to månedlige fruktbarsperiodene bruker vi vanlig prevensjon». Ellers bruker hun ingenting og har beregnet at metoden er 98 prosent sikker. Universitas-journalisten har i hvert fall sitt på det rene: «Universitas tar ikke ansvaret for hverken å anbefale eller fraråde metoden».

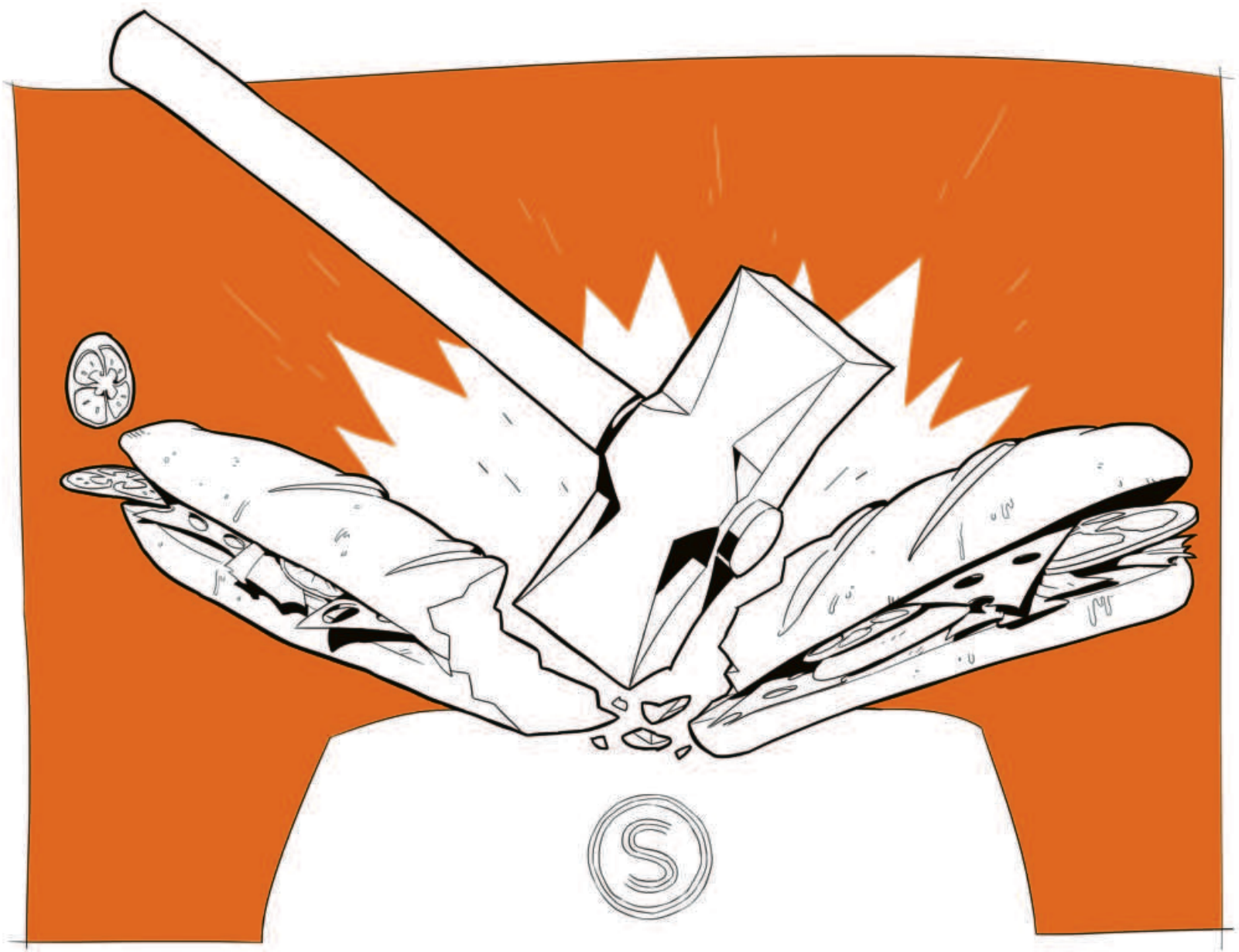
Universitas nr. 7, 13.mai 1980



Narkoliga på Blindern Studenthjem

I 1999 ble et kriminelt nettverk avdekket på Blindern studenthjem. «Noen beboere kom til oss og sa de opplevde det som et problem at vi hadde et hasjproblem her», forteller Frode Støle, formann i Kollegiet ved studenthjemmet. En syndebukk ble funnet skyldig og kastet ut av hybelen sin. Med det trodde Kollegiet at saken var ute av verden. Arkivaren har imidlertid hørt mye rart om Blindern Studenthjem, og mistenker at hasjkulturen lever i beste velgående. Gjern unna hasjen deres, beboere av oasen på campus, Blindern Studenthjem, for en ny tyster trer fram!

Universitas nr. 4, 10.februar 1999



ILLUSTRASJON: SIMEN AUGUST ASKELAND

denter, og det med god grunn. Konkurransen er selvfølgelig ikke uproblematisk. UiO vil dermed ha ansvar for hvilke aktører som skal få etablere seg på campus. Dette endrer likevel ikke faktum: Om Blindern vil være relevant for studenter etter klokken fire må det ha mulighet til å konkurrere på samme vilkår som resten av byen.

UiO må forstå at alle vinner på et attraktivt Blindern. Det vil gi et bedre sosialt miljø og holde studenter lengre på campus og lesesalen. I tillegg til gladere studenter, vil det heve det faglige nivået og interessen for UiO.

En etterlengtet liste har heldigvis inntatt studentpolitikken, nemlig Gjestelista. Som fanesak vil de ha et vinmonopol på Blindern, og blir som følge av dette avfeid som useriøse. I virkeligheten er det slike forslag som tar studentene på alvor. Selvfølgelig skal Blindern ha voksesalonger, vinmonopol og større dagligvarehandel enn en trang Bunnpris. Man vinner ikke studentvalg på høytsvevende løfter om et «grønnere universitet».

Se for deg Blindern på nytt. Klokka er fire, men denne gangen er ikke campus folketom. Studenter nyter en duggfrisk utepils på Frederikkeplassen mens sola sakte forsvinner i vest.

Villa Paradiso har nettopp åpnet en ny filial, avdeling Det samfunnsvitenskapelige fakultet, og noen slitne studenter spiser en pizza før siste økt på lesesalen. Muligheten er der, om UiO er villig til å ta studentvelferden på alvor, og lar SiO få konkurranse.

Det «idealistiske» millionprosjektet har pågått for lenge på studentens bekostning. Det er på tide med endring. Knus SiO-monopolet, stem Gjestelista og gi markedskreftene en mulighet til å tilby det studentene faktisk vil ha.

debatt@universitas.no

Blikket

av Adrian Nielsen



INNSYN: I Gymsalen på Frederikkebygningen titter en tilfeldig forbipasserende inn på innebandy-treningen. Sporten startet på 1960-tallet og ble brukt som en treningsmåte for ishockey og bandyklubber da det ikke var is. I 1986 ble det internasjonale innebandyforbundet dannet og året etter ble det arrangert et uoffisielt Norgesmesterskap. I 2008 ble innebandy endelig tatt opp som en anerkjent idrett av IOC, dette er første steg på veien mot å bli OL-gren.

UNIVERSITAS

Tips oss

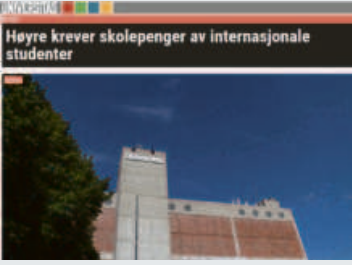
tips@
universitas.no

Følg oss

På papir hver onsdag,
på nett hele tiden:

www.universitas.no
facebook.com/UniversitasOslo
twitter: @universitas_no
instagram: [universitas_offisiell](https://instagram.com/universitas_offisiell)

For oppdaterte studentnyheter.



nyhetsleder: **Birk Tjeldflaat Helle**
birkth@universitas.no 988 51 171

NYHET

Jussbuss vil si opp fengselsavtale

HARDTSLÅENDE STUDENTER: Jussbuss vil at Norge skal si opp fengselsavtalen med Nederland, skriver NRK. Fire ganger i året drar representanter for rettshjelpstiltaket ned for å besøke det norske fengselet i landet. Etter at Sivilombudsmannen tirsdag kom ut med en rapport som sier at norske fanger som overføres

til fengselet ikke sikres godt nok mot tortur og umenneskelig eller nedverdiggende behandling har studentene i Jussbuss tatt til orde for at ordningen må stoppes. Det er veldig stor pågang av saker hver gang vi er der, og det har gjort at vi mistenker at noe ikke stemmer, sier Ingrid Keenan i Jussbuss til rikskringkasteren.

Bn§nl

Strengere lover for ekstremismefo

Datatilsynet behandler forskning på ekstremisme like sensitivt som incest.

Byråkrati

tekst Mattis Vaaland
foto Adrian Nielsen

I februar i fjor ble Senter for ekstremismeforskning: Høyreekstremisme, hatkriminalitet og politisk vold, også kjent som C-REX, opprettet ved Universitetet i Oslo. Senterets oppgave er å forske på den økende bølgen av ekstremisme i Norge og i verden.

Ett år senere opplever C-REX at en langtrekkende og vanskelig byråkratisk prosess hindrer forskning på nettopp de gruppene som senteret ble opprettet for å bekjempe.

Lederen for senteret, Tore Bjørge, mener at Datatilsynets tolkning av regelverket gjør det nærmest umulig å forske på fremmedkrigere eller ekstremister.

– Slik det er lagt opp til nå, er det å forske på ekstremisme å anse som svært sensitivt, og blir av Datatilsynet sammenlignet med å forske på temaer som veneriske sykdommer og incest. For vanlige forskningsprosjekter trenger man bare et par-tre uker for å få godkjenning av personvernombudet. Nå må det søkes om konsesjon fra Datatilsynet, noe som kan ta mange måneder, sier han.

Regler hindrer forskning

Bjørge trekker fram en sak fra 2016 der C-REX skulle forske på høyreekstremisme i Norge, men ble møtt med motbør av regelverket.

– Det ble en lang prosess der vi måtte gjennom langvarige prosesser i både Rådet for taushetsplikt og forskning, Personvernombudet og Datatilsynet. Prosessen startet i begynnelsen av april og var ikke ferdig før i slutten av november. Vi skulle egentlig ha levert rapporten 1. november. Vi valgte

også å gå med på noen restriksjoner hvor vi kanskje kunne tatt en kamp og vunnet fram. Men da ville vi risikert enda større forsinkelser.

Bjørge mener at uklare og urimelige føringer fra Datatilsynet gjør det vanskelig for forskere og personvernombudet å vite hvilke regler de har å forholde seg til.

– Det er ganske underlig at Datatilsynet mener at det kan oppleves stigmatiserende å bli forsket på for personer som slutter seg til organisasjoner som tar slaver, voldtar kvinner og skjærer hodene av fanger. Det er vel den minste belastningen ved å dra ut som som fremmedkriger til Syria og Irak.

Bjørge fastslår at denne tunge byråkratiske prosessen og usikkerheten ofte leder til at de ender opp med å forske på ekstremisme uten å forske på ekstremister. Da forsvinner muligheten til å få viktig kunnskap om for eksempel radikaliseringsprosesser.

Lang ventetid

Ifølge Bjørge vegrer forskerne seg for å sette i gang større doktorgrads- og postdoktor-prosjekter som skal omhandle ekstre-

mistiske aktører. Risikoen for at mye av tiden og forskningsmidlene går bort i søknader og venting på svar er for stor.

– I de fleste tilfeller jeg har vært borti får vi faktisk lov til å gjøre det meste av det vi ber om. Hovedproble-

met er ikke nødvendigvis resultatet, men usikkerheten om hva vi kan gjøre og den langvarige prosessen med å få en endelig avklaring. De lange prosessene har ført til at det er manglende forskning på ekstremistiske aktører i Norge.

Det meste som har blitt publisert om fremmedkrigere har blitt skrevet av journalister eller sakprosaforfattere. Det er forskjell på forskningsbasert kunnskap og journalistiske framstillinger, hevder han.

– Noen temaer som vi burde ha forskning på må vi bare bestemme oss for enten la være, eller våge å ta risikoen på forsin-

Enkelt forklart

- Forskningsprosjekter som behandler sensitiv informasjon må søke om konsesjon fra Datatilsynet, noe som har ført til problemer for flere forskningsprosjekt på ekstremister.
- I 2015 ble et planlagt forskningsprosjekt om norske fremmedkrigere som dro til Syria avbrutt av Forsvarets forskningsinstitutt (FFI).
- FFI hevdet da at Datatilsynets strenge føringer for å informere de som ble forsket på, gjorde at prosjektet ikke var gjennomførbart.
- Da Datatilsynet kom med en løsning på problemet, hadde det gått så lang tid at forskerne hadde fått andre oppgaver, og prosjektet måtte skrinlegges.

kelser eller kamp, fastslår ekstremismeforskeren.

– Stigmatiserende

Christine Dalebø Gjerdevik, juridisk rådgiver ved Datatilsynet, forklarer at de etterstreber å behandle søknader innen åtte til ti uker. Det kan ta lenger tid når det er behov for flere opplysninger for å vurdere hvilke personvernkonsekvenser forskningsprosjektet vil medføre.

Hun forklarer at det er knyttet tabu og stigma til det å bli merket som fremmedkriger.

– Det samme gjelder for individer som blir karakterisert som høyreekstreme, der det kan oppleves som så stigmatiserende at det kan bli et problem for de personene det gjelder, sier hun.

Gjerdevik understreker at alle har krav på personvern, og at dette også må ivaretas i forskningsprosjekter. Hun fastslår at inngrepet i personvernet blir større når det ikke skal innhentes samtykke fra forskningsobjektene, og da kreves det en grundig vurdering.

– Når det gjelder for eksempel fremmedkrigere, dreier det seg om straffbare forhold av alvorlig karakter, noe som tilsier at det er særlig sensitive opplysninger, understreker juristen.

universitas@universitas.no

Undrer: Tore Bjørge synes det er rart at Datatilsynet mener dis

Stakkars studentene Mesterlig mesterstudent

TAKK EMMA: Notisredaksjonen ønsker å rette en stor takk til tidligere redaktør i Universitas og nåværende Morgenbladet-journalist, Emma Tollersrud, for hennes gode reportasje «Stakkars studentene» i forrige utgave av sistnevnte akademia-blekke. I den «mest universitasken i Morgenbladet» (Tollersruds ord) har hun skrevet om problematikk Universitas

har prøvd å sette på dagsorden i mange år, blant annet late studenter, misforståtte studenter, late forelesere og mislykkede reformer. Morgenbladet har til og med intervjuet vår eminente journalist Knut Ward Heimdal om hvordan det er å være student. Endelig når vi ut utenfor Øvre Blindern og Ullevål Hageby! Takk Emma!

FINALIST: Tidligere snowboarder og nåværende student ved Høgskolen i Oslo og Akershus, Helene Olafsen, har de siste ukene imponert tusenvis av TV-seere med gudommelig styrke og fantastisk utholdenhet på NRK-programmet «Mesterne mester». Programmet har blitt sendt helt siden høsten 2009, men

aldri før har en kvinne vunnet. Det kan endre seg på lørdag når lærerstudent Olafsen gjør seg klar til dyst mot tidligere kickbokser Tonje Sørli og tidligere skihopper Anders Jacobsen i årets finale. Selv om notisredaksjonen egentlig skal være nøytral kan vi ikke dy oss: Heia Helene!



hindrer forskning



STUDENTER MED PSYKISKE LIDELSER BLIR IKKE TRODD

De skjulte sy

Eirin (26), Gitte (25) og «Kari» (23) sliter med psykiske plager, men blir mistenkeliggjort og møtt med motstand av universitetet i kampen for å komme seg gjennom studiene.

Psykisk helse

tekst Emilie Solberg
foto Nicolay Woldsdal

Tusenvis av studenter møter hver dag til forelesninger med usynlige utfordringer. I det du trasker gjennom mylderet av studenter på Frederikkeplassen har hver femte student du møter på statistisk sett en alvorlig psykisk helseplage.

Ifølge Studentenes helse- og trivselsundersøkelse (SHoT) fra 2014 er forekomsten av psykiske lidelser dobbelt så stor blant studenter enn i resten av befolkningen. Selv om åpenheten rundt psykiske lidelser i samfunnet har blitt større, søker bare én av tre studenter med alvorlige psykiske problemer om hjelp.

Studenter som sliter har krav på både tilrettelegging og et tilpasset, fornuftig studieløp. Veien til tilrettelegging oppleves derimot av flere studenter som en evig byråkratisk prosess, der de til enhver tid må bevise sin egen sykdom.

Universitas har møtt tre studenter som har møtt på ulike utfordringer i sin personlige kamp mot universitetsbyråkratiet.

Blir satt ut av spill

Toppstudenten Eirin Arnesen (26) ble for en tid tilbake siden håndplukket til det svært krevende masterprogrammet Geofag ved Universitetet i Oslo. På tappen av mastergraden fikk Arnesen et tilbakefall av angsten som hun har slitt med i perioder. En lidelse som kan sette henne helt ut av spill, og gjøre at hun føler seg fullstendig maktesløs.

Arnesen henvendte seg til studieadministrasjonen ved Geofag for å få hjelp med å håndtere studiene i de vanskelige periodene. I en tid der hun slet med å komme seg gjennom hverdagen, stilte administrasjonen stadig flere krav til omfattende dokumentering og mer utdypende legeerklæringer.

– Man må være jævlig frisk for å være syk i dette systemet. Alle krefter går til å samle all den dokumentasjonen du må ha på plass. Det de ikke forstår er at det å ta en telefon i disse periodene er som å legge hånden på en varm kokeplate, forteller hun.

Ble kastet ut av studiene

Det største sjokket kom likevel da Arnesen den 7. februar i år mottok et vedtak om en inndragelse av studieretten etter at hun hadde levert en legeerklæring

om utsettelse av masteroppgaven for sent.

Studieadministrasjonen ved Geofag hadde fattet vedtaket uten å varsle henne på forhånd, og hun satt sjokkert og maktesløs igjen med en masteroppgave på 125 sider til ingen nytte.

Studentombudet, legen og veilederen hennes stilte seg bak henne, og etter flere runder med Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet og Institutt for Geofag fikk hun studieplassen sin tilbake. Likevel reagerer hun sterkt på administrasjonens oppfølging og tilrettelegging for studenter med psykiske vansker og spesielle behov.

– Noen ganger føles det som det hadde vært lettere å brette et ben, det hadde i hvert fall vært enklere å dokumentere, forteller hun.

Visste du?

SiO Helse mer enn doblet antall psykiatri- og psykologkonsultasjoner fra 2012 til 2016.

Føler seg ikke trodd

Gitte Brunstad (25) forteller også at hun har fått merke motstanden fra studieadministrasjonen på kroppen. Brunstad tar en mastergrad i meteorologi ved Instituttet for Geofag, og sliter med psykiske plager. Den verste delen med prosessen har vært følelsen av å ikke bli trodd.

– Etter et skifte i administrasjonen opplevde jeg en større grad av motvilje. De krevde mye mer omfattende dokumentasjon, satte spørsmålsteget ved tilrettelegging og lurte på hvorfor jeg i det hele tatt hadde kontaktet administrasjonen. Det føltes til tider som jeg skapte problemer bare ved å henvende meg til dem, forteller hun.

Mistenkeliggjort

Da Brunstad skulle søke om forlengelse på bakgrunn av psykisk sykdom, opplevde hun at legeerklæringen hun leverte ikke var god nok.

– Jeg måtte skaffe mer utfyllende dokumentasjon, og levere enda en legeerklæring. Det hele føltes veldig firkantet, og du sitter igjen med en følelse av at de ikke tror på deg, sier hun.

For Brunstad har det vært vanskelig å kjenne på følelsen av å ikke strekke til. Samtidig føler hun at administrasjonen ofte sliter med å se studentene sine behov.

– Du føler at du blir dømt når du ikke klarer å samle sammen alt papirarbeidet. Det er ikke gøy å søke om forlengelse. Det verste er likevel at du stadig møtes med en kritisk holdning der det settes spørsmålsteget ved om du forsøker å utnytte systemet, forteller Brunstad.



Frustrert: – Jeg skulle ønske man kunne se den enkelte student og ikke bare et regelverk. Regelverket er lagt opp til at vi alle er gjennomsnitt.



sykdommene



Man må være jævlig frisk for å være syk i dette systemet.

Eirin Arnesen, masterstudent ved UiO

Tilrettelegging av studier:

- All tilrettelegging skal være individuell. Det finnes ikke noen uttømmende liste over hvilke særskilte behov som gir rett til tilrettelegging.
- Det som følger loven er: Universitets- og høyskoleloven §4-3, femte ledd: «Institusjonen skal, så langt det er mulig og rimelig, legge studiesituasjonen til rette for studenter med særskilte behov». Tilretteleggingen må ikke føre til en reduksjon av de faglige krav som stilles ved det enkelte studium. «Dette gjelder generelt for alle universiteter og høyskoler. Formuleringen «så langt det er mulig og rimelig» gir rom for tolkning og utøvelse av skjønn».
- Det er fakultetene selv som avgjør om, og eventuelt på hvilken måte, studentene får tilrettelegging på. Slike vedtak kan påklages til Den sentrale klagenemnda på UiO.
- «Så langt det er mulig og rimelig» har studentene krav på at de får den tilretteleggingen de faktisk har behov for.
- Det er behovet som er avgjørende for tilretteleggingen, ikke årsaken til behovet (fysisk sykdom/ psykisk sykdom/ andre årsaker).

Kilde: Studentombudet

◀ – Følger lover og regler

Instituttleder på Geofag, Brit-Lisa Skjellkvåle, synes det er veldig leit at studenter føler at de blir møtt med motvilje og skepsis når de henvender seg til studieadministrasjonen.

– Vi følger universitets- og høyskoleloven som sier at vi skal tilrettelegge for studentens særskilte behov. Tilrettelegging er individuelt og går på hva den enkelte studenten trenger. Det er derfor viktig at studenten henvender seg til oss tidlig, slik at vi kan ha et møte og gå gjennom hva denne studenten trenger, sier hun.

Hun synes det er problematisk at studentene føler at de blir tildelt enda mer ansvar gjennom dokumentasjon.

– Kravene til dokumentasjon skal ikke øke. Ut-danning er underlagt lover og regler, der vi har et rammeverk vi må forholde oss til, forteller Skjellkvåle.

Instituttlederen understreker at de ser på psykiske og fysiske sykdommer på lik linje.

– Vi stiller aldri spørsmål til en legeerklæring. En lege har kompetansen til å vurdere en student sin helse. Det viktigste er at studenten blir godt ivare-tatt. Hvis det er mer vi kan gjøre for å forbedre oss, så gjør vi det. Vi jobber hele tiden med å forbedre oss, påpeker hun.

Sliter med eksamensangst

Ifølge SHoT-undersøkelsen fra 2014 er eksamensangst dobbelt så utbredt blant kvinner enn menn. «Kari» (23) er student ved Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet og sliter med eksamensangst.

Hun ønsker å være anonym fordi hun ikke vil stå frem med sine psykiske lidelser.

Ved forrige eksamen opplevde hun at angsten tok fullstendig overhånd og måtte forlate eksamenslokalet etter et kraftig panikkanfall.

– Jeg har alltid slitt med eksamensangst, men den har også gradvis utviklet seg over tid. Angsten har blitt så ille at jeg sliter med å gjennomføre eksamener, forteller hun.

Likevel er mer tid på eksamen det eneste tilbudet hun har fått fra studieadministrasjonen.

– Jeg har gått til rådgiver for å diskutere studieprogresjonen min. Det eneste de har kommet opp med er å gi meg mer tid på eksamen. Det er så frustrerende, for det er ikke tiden som er problemet. Det rett og slett svartner for meg i eksamenssituasjoner, sier hun.

Ønsker alternativer

Kari føler at administrasjonen verken ser hennes behov eller vansker. Selv kunne hun ønske seg en mer tilrettelagt hverdag.

– Det hadde hjulpet meg veldig mye hvis jeg for eksempel kunne blitt vurdert på innleveringer underveis. Semesteroppgaver og hjemmeeksamener har jeg ingen problemer med, det er eksamenssituasjonen jeg ikke takler.

Kari henger nå ett år etter på bachelorgraden som følge av eksamensangsten.

– Det er utrolig demotiverende å jobbe så hardt som jeg gjør uten å se resultater. På underveisvurderinger og hjemmeeksamener har jeg gjort det veldig bra, men panikkangsten tar helt overhånd i eksamenssituasjonen, sier hun.

Instituttet nekter likevel å gi henne en annen vurderingsform. Hun føler seg fanget i et hav av lover og regler, der administrasjonen ikke klarer å tilpasse hennes situasjon innenfor regelverket.

– De sier at de jobber med å forbedre forholdene for psykiske lidelser, men for meg virker det ikke som de ønsker å tilpasse noe, sier hun.

Pågående prosjekt

I en e-post til Universitas svarer prorektor Ragnhild H. Hennum at det er svært uheldig hvis studenter opplever å ikke bli trodd. Samtidig understreker hun at ansvaret for å tilrettelegge for studentene ligger hos fakultetene, og det er også de som behandler søknader om tilrettelegging til eksamen og studiehverdagen.

– På bakgrunn av tilbakemeldinger ledelsen har fått fra studenter og ansatte er det satt ned et prosjekt sentralt på UiO for å kartlegge og forbedre tilretteleggingsfeltet. Målet er at det skal være lett for studentene å finne informasjon, enkelt å søke, og at de ansatte skal være godt nok rustet til å møte studenter med tilretteleggingsbehov, skriver hun.

universitas@universitas.no



Føler seg dømt: – Jeg har ikke hatt så mye kontakt med administrasjonen som jeg burde. Terskelen for å gå inn i det systemet har blitt så høy at jeg ikke lenger orker hvis ikke det er høyst nødvendig.



FOTO: ADRIAN NIELSEN

Eksamensangst: – På innleveringer får jeg ofte B eller C uten noen store problemer, mens jeg på skriftlig eksamen må slite meg til ståkarakter.

– Mangler kompetanse

Ekspert på psykisk helse, Roger Hagen, mener mange undervurderer effekten av psykiske lidelser.

– Det er jo nettopp det at vi ikke kan se disse lidelsene som er problemet, det blir som et usynlig handikap, sier førsteamanuensis Roger Hagen ved Institutt for psykologi ved NTNU.

Selv tror han at det først og fremst er mangelen på kunnskap som er problemet. Hagen mener

studieadministrasjonen, instituttene og fakultetene må bli enige om klare rutiner for tilrettelegging for studentene.

– Det blir jo forferdelig slitsomt for studentene dersom de må løpe så mye frem og tilbake for å samle ulike dokumentasjon, sier han.

Hagen er ikke overrasket over at studenter sier de blir møtt med større skepsis om psykiske lidelser i forhold til fysiske lidelser.

– Det er lettere å ta hensyn til mangel på en arm, når hensynet er synlig. Dette er jo noe av det som er stigmaet rundt psykiske lidelser. Jeg tror det

først og fremst handler om mangel på kunnskap, forteller han.

– Bør man se på psykiske sykdommer på lik linje med fysiske sykdommer?

– Ja, det finnes jo også forskjellige grader av psykiske sykdommer på lik linje som det finnes ulike grader av fysiske sykdommer. Det er ingen tvil om det er for lite kompetanse om psykisk helse blant de som jobber med tilrettelegging ved fakultetene og instituttene. Mange undervurderer effekten av psykiske lidelser, forteller han.

universitas@universitas.no



RASTE: Spillet om fremtiden skapte tøffe diskusjoner i RF-kjelleren. – Hva om vi har en jævelstat? Hvis du blir syk eller gammel er du ikke aktuell lenger, foreslår en oppgitt student etter lang kamp for å bli kvitt oljen fra budsjettet.

Mener oljen er den nye oljen

Vil du trappe ned norsk oljeforbruk og redde miljøet? Da kan du takke farvel til Nav og alderspensjon, ifølge til Karl Eirik Schjøtt-Pedersen.

Oljekrise

tekst Gard Oterholm
foto Adrian Nielsen

– Jeg tror det er en viktig erkjennelse at hvis vi i fremtiden skal ha samme velferdsnivå som nå, så er vi avhengig av oljen. Velger vi bort oljen, velger vi et lavere velferdsnivå, sier Karl Eirik Schjøtt-Pedersen.

Den tidligere statsråden er nå administrerende direktør i Norsk olje & gass, en interesseorganisasjon for oljeselskaper. Mandag var han på Blindern i anledning prosjektet «fremtiden på spill», hvor studenter skal balansere et statsbudsjett mens de tar hensyn til velferd, klima og verdiskaping.

Spillet er blitt beryktet for å skape arg stemning på campuser over hele landet. Det manglet heller ikke på arg stemning i kjelleren til Real-fagsbygningen.

– Jeg gir så faen i om fisken har det bra, tordner en student bare minutter ut i debatten på hvilke næ-

Schjøtt-Pedersen får MDG-Hansson til å se rødt

ringer han ønsker at Norge skal ha.

– Spillet er rigga

Debatten er knallhard. Med munnene fortsatt fulle av pizza, argumenteres det heseblesende pro et contra om alt fra olje til landbruk. Det finnes ikke lenger noen innestemme.

– Vi har masse silisium. Skal vi ikke lage masse solceller. Er det en greie? spør en fortørnet Robert Solli til sidegruppen som ville slutte med gruvedrift.

– Alle har jo masse silisium, er svaret fra en annen student.

Utover i spillet går plutselig noe opp for gruppen til Solli, som i et øyeblikk spøkefullt kalte seg for «fuck the man». Flere klagde blant annet på at næringer som innvandring og elbiler hadde lav verdi.

– Mye av leken her er at det er vanskelig å få det til å gå i null uten olje. Spillet er jo rigga. Vi er avhengige av olje, og elbiler gjør ingenting, sier spillet. Ok, melding motatt, sier han.

Virkeligheten er vanskelig

Schjøtt-Pedersen mener at spillet ikke er rigget, men at det rett og slett er tilfelle at valgene landet står overfor er såpass utfordrende.

– Det er et vanskelig spill, men det er veldig likt virkeligheten. For-

di virkeligheten er vanskelig, sier han til studentene.

Han erkjenner problemene med olje og gass, men tror nytten til den fossile energien utveier problemene.

– Vi kommer til å trenge energien fra olje og gass når verden skal vokse med flere milliarder mennesker. Derfor må vi kombinere mer effektiv bruk av energi, utvikling av så mye ny fornybar energi som mulig og overgang fra kull til gass, som forurensner mindre. Og at vi utvikler metoder for karbonfangst og -lagring.

Må slutte å late som

Leder for Miljøpartiet de Grønne, Rasmus Hansson, er rasende uenig med Schjøtt-Pedersen, og mener han er helt på jordet.

– Schjøtt-Pedersen tar fundamentalt feil. Oljen gir oss penger på kort sikt, men fossile energi er en av de aller største truslene mot vår velferd på lang sikt, sier han.

– Schjøtt-Pedersens argument er at «folk trenger energi». Ja, det gjør de, men de trenger også et stabilt klima. Da trenger du først

og fremst ren og billig fornybar energi, og annen nullutslippsteknologi, sier han.

Hansson mener at Norge henger etter på den teknologiske fronten.

– Hvert år bidrar Norge til en halv milliard tonn CO₂ ved at vår olje og gass brennes i andre land, og 16 milliarder tonn ligger stadig under bakken. Vi må slutte å late som om Norge har «verdens reneste olje», og satse på de virkelig miljøvennlige energireformene, sier han.

Strider om oljeutdanning

Selv om Hansson vil få Norge ut av oljeindustrien mener Schjøtt-Pedersen at Norge trenger flere studenter innen petroleumsnæringen. I likhet med antall arbeidsplasser har søkertallet til disse studieretningene stupt de siste årene.

– Jeg mener det er gode jobbmuligheter innenfor olje og gass fremover. Årsaken til det er først og fremst at verden kommer til å trenge mye olje og gass fremover. Jeg forstår at

mange er bekymret når de har sett nedgang i olje- og gassvirksomhet de siste årene, men det er viktig å

«Jeg gir så faen i om fisken har det bra.»

Student

Fremtiden på spill

- Spill som organiseres av interesseorganisasjonen Norsk olje og gass
- De reiser rundt på campus i Norge og utfordrer studenter til å lage statsbudsjett
- Studentene må balansere hvilke næringer som gir inntekt, arbeid og så videre
- Målet med spillet er å synliggjøre viktigheten av olje og gass
- Flere reagerer på at blant annet innvandring og elbiler hadde lav verdi i spillet

huske at investeringene og aktiviteten fortsatt er på et veldig høyt nivå, historisk sett.

– Men folk mister jo fortsatt jobbene sine?

– Ja, men vi har fått forskningsinstituttet IRIS i Stavanger til å se på hva vi kan forvente fremover. De legger til grunn at det vil snu i år 2018. Og at vi fra 2018 til 2020 vil se et behov for nyansettelser på omtrent 22 000, sier han.

Også her mener Hansson at Schjøtt-Pedersen tar helt feil.

– Studenter har nok fått med seg det store oljeprissjokket som har rammet Norge. Titusenvis ble arbeidsledige over natten. Dette er bare en forsmak på det som vil skje dersom verden faktisk lykkes i klimainnsatsen.

Stille før stormen

Professor Johan Storm er lei av manglende skillelinjer i årets rektorkamp. Nå skal han tvinge frem svar fra Graver og Stølen.

Rektorvalget

tekst Indigo Trigg-Hauger

Det brygger til storm i årets rektorkamp. Så langt har den vært preget av tamme debatter og få uenigheter mellom Hans Petter Graver og Svein Stølen.

Men 21. mars skal det arrangeres en ny debatt og der krever professor Johan Storm ordentlige svar fra de to rektorkandidatene.

Storm er professor ved Institutt for medisinske basalfag ved Universitetet i Oslo, og leder i Akademisk Forum, som i samarbeid med Forskerforbundet arrangerer debatten.

– Vi ønsker å få svar på hva Stølens og Gravers rektorlag mener om dagens problemer ved universitetet. Hittil synes jeg at mye av debatten mellom rektorkandidatene har vært for lite grundig, relevant og opplysende. Den har i for liten grad tatt utgangspunkt i forskernes og de ansattes egne erfaringer, sett «innenfra»

og «nedenfra» i systemet.

Negative utviklingstrekk

Akademisk Forum har eksistert i omtrent 13 år, men ved rektorvalget har Storm sett en unik mulighet til å engasjere forskere, ansatte, og undervisere i rektordebatten.

– Vår oppgave er å være et forum for åpen, engasjert, kritisk, saklig og tålmodig diskusjon, i pakt med gode vitenskapelige idealer.

Akademisk Forum tar ikke standpunkt til enkelte saker, men ifølge Storm vil de skape plass til å utforske hvordan universitetet kan bli bedre.

– Når vi snakker med våre kolleger, forskere og studenter er det mange som er dypt bekymret for negative utviklingstrekk ved universitetet.

Vil skape bedre ytringsklima

Det er også nødvendig å skape et bedre forhold mellom lederne på universitetet og deres ansatte, mener Storm.

– Mange forskere har nesten gitt opp å engasjere seg. Det er både fordi mange er overbelastet og ikke har tid, og fordi man er redd for å engasjere seg i kontroversielle saker. Det er jo ofte slik at forskerne er prisgitt sine sjefers velvilje, og mange ledere liker ikke å høre om problemer og kritikk.

Han mener at folk ikke våger å si åpent hva de mener fordi de frykter at de kan

«Når vi snakker med våre kolleger, forskere og studenter er det mange som er dypt bekymret for negative utviklingstrekk ved universitetet.»

Johan Storm, professor ved UiO

bli straffet for det, direkte eller indirekte.
– Slik kan vi ikke ha det ved et universitet.

– En skam

Storm håper at debatten kan belyse problemer ved universitetet og deretter få den nye rektoren til å engasjere seg for hele universitetet.

– For å bli et bedre universitet må vi ha åpne og kritiske diskusjoner. Vitenskapens store styrke er kritisk sannhetssøken og diskusjon – slik kommer man sammen frem til pålitelig kunnskap og gode løsninger. Det er en skam og strider mot klassiske vitenskapsidealer at det er så lite åpen og kritisk diskusjon ved universitetet som det er i dag. Og ikke minst: Det er svært ineffektivt, og går ut over både forskerne, studentene og storsamfunnet.



KREVER SVAR: Professor Johan Storm mener universitetet står overfor store utfordringer de neste årene og vil ha svar på hvordan de skal løses.

ARKIVFOTO: HELLE GANNESTAD

Visste du?

Kun 14 prosent av studentene ved UiO stemte i rektorvalget i 2013.

BEGRUNNELSENE GIKK I BALL:

Blandet to besvarelser

Hennie Firing-Hansen endte opp med to forskjellige karakterer etter begrunnelsessaos på HiOA.

Eksamensbegrunnelse

tekst Rachel Elisabeth Antonsen

Da journalistikkstudenten Hennie Firing-Hansen fikk begrunnelsen på karakteren etter en eksamen ved Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA) i høst, oppdaget hun at noe ikke stemte.

Sensoren hadde gått nøye gjennom de ulike delene av eksamensoppgaven hennes, men karakteren i begrunnelsen var ikke den samme som den hun hadde bedt om begrunnelse for.

Da hun tok kontakt med høgskolen fikk hun vite at sensoren hadde blandet to besvarelser da begrunnelsen skulle gis.

– Hvem sin begrunnelse jeg har fått vet jeg ikke, sikkert en annen

student sin, men det bare virket som at begrunnelsen tilhørte min oppgave.

Sensoren som sendte begrunnelsen hadde brukt både navnet og kandidatnummeret i e-posten med begrunnelsen, og Firing-Hansen syntes dette virket snodig.

– Han hadde gått ganske systematisk gjennom hele oppgaven. Det virket som at sensoren hadde lest min oppgave, men satt en annen karakter.

– Amatørmessig

Firing-Hansen fikk ikke noen ordentlig forklaring på hva som skjedde, men fikk beklagelse for feilen som hadde oppstått fra sensoren som hadde rettet oppgaven.

Etter alt rotet fikk Firing-Hansen en ny begrunnelse, og valgte å klage på karakteren. Hun endte opp med én karakter høyere enn den hun egentlig hadde fått. I dag er hun glad for at hun valgte å si ifra. Fremover kommer journalistikkstudenten til å be om begrunnelse på alle eksamener.

– Det er litt amatørmessig. Jeg trodde egentlig ikke at såne feil

skjedde på så store institusjoner. Jeg har aldri opplevd det før, det var en kjøp opplevelse.

– Klumsete

Yan Hoffmann har vært rådgiver ved HiOA siden 2014, og mener at det er svært sjeldent at slike feil oppstår. I Firing-Hansens tilfelle gjorde sensoren en tabbe og blandet sammen to besvarelser da hun ba om begrunnelse.

Sensorene stod fast på at karakteren som var gitt til sensuren var riktig, noe som ble undersøkt nøye i etterkant av feilen.

– Når sensor har sendt e-post tilbake vil han ha kandidatnummer og e-posten til studenten, men kan sitte med en annen besvarelse ved siden av seg. Det er jo litt klumsete, men jeg forstår at det kan skje, forteller Hoffmann.

Han forklarer at det alltid vil være en mulighet for at feil blir gjort når det er mennesker involvert, men at skolen har rutiner for å kontrollere at karakterene som blir registrert er riktige.

– Jeg opplever at eksisterende rutiner er gode nok, men man kan aldri gardere seg hundre prosent.

universitas@universitas.no

Internasjonal konferanse i Universitetets aula 21. mars kl. 13–17.

Global Challenges – Nordic Experiences: Academic and Political Perspectives

Akademikere og politikere i dialog om den nordiske modell i møte med dagens globale utfordringer.

Professor Richard Sennett: *Cooperative Capitalism?*

Islands president Guðni Jóhannesson: *What challenges? What opportunities? The future of the Nordic model*

EØS og EU-minister Frank Bakke-Jensen: *The value of Nordic collaboration in a changing world*

Paneldebatt med Kalle Moene, Nina Witoszek, Dag Michaelsen, Malcom Langford, Trygve Wyller og Thomas Hylland Eriksen

Påmelding innen 19. mars: uio.no/nordic-experiences



UiO • Norden
Universitetet i Oslo

Med støtte fra Utenriksdepartementet og Fritt Ord



Møt podkast- SKEPTIKERNE



ULYDIG UNDERVISER: Til tross for studentenes krav om podkast i forelesninger, nekter Kristine Walhovd å ta opp forelesningene.

Studentene kaller dem bakstreverske, men selv mener de at det er viktige grunner til å holde undervisningen analog. Dette er professorene som nekter å ta opp forelesningen på podkast.

Kringkasting

tekst Tora Berge Naterstad
foto Nicolay Woldsdal

Podkasting av forelesninger har vært et satsingsområde for Universitetet i Oslo (UiO) siden jubileumsåret 2011, da man etter stort press fra studentene bestemte seg for å bevilge millioner til tilrettelegging av automatisk opptak av forelesninger.

Siden da er forelesere blitt fristet med stadige motivasjonsforsøk, lynkurs, grunnkurs og podkastkonkurranse med pengepremie, og Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus' campusundersøkelse for 2016 bekrefter igjen at studentene higer etter undervisning på lydfil. Bare halvparten av de spurte hadde brukt podkast, men et klart flertall øns-

sker mer av det.

Det er lite i studentpolitikken som har hatt så bred oppslutning som podkasting av forelesninger, men hvorfor holder underviserne fortsatt igjen?

– Ikke et dokument

Historieprofessor John Peter Collett mener det er gode grunner til å være skeptisk til den nye teknologien.

– En forelesning er live, enten er du der eller så er du der ikke. Det er en muntlig henvendelse til det publikum som er møtt frem, en slags stille dialog mellom salen og foreleseren. Slik kan forelesningen bli til mens man snakker. Å holde forelesning for opptak vil bli mer formalisert, kjedeligere og dårligere.

Spørsmålet om forelesningsopptak er ifølge Collett tett knyttet til en dypere vurdering av hva en forelesning egentlig er, og hva vi ønsker at den skal være.

– Det er pensum som er pensum, undervisningen er bare et hjelpemiddel. Hvis undervisningen ligger ute som tekst eller lyd

er det over tid fare for at det er dette som kommer til å bli pensum. Vi risikerer at studentene ikke lenger ser noen grunn til å lese bøker, og et system som legger opp til det er uheldig.

Collett påpeker at man i ytterste konsekvens kan spørre seg hvorfor man i det hele tatt skal holde undervisningstimer og ikke bare legge ut forelesningsnotater.

– Selv om jeg selvsagt forstår poenget i å kunne ta igjen undervisning man har gått glipp av, mener jeg det er et prinsipp at forelesningen ikke skal være et dokument.

Feilslåtte fremskritt

Førsteamanuensis Atle Libæk Wold nekter ikke bare å ta opptak når han underviser i britisk områdekunnskap, heller ikke studentene får ta opp forelesningen selv. Han frykter at det han sier skal misbrukes.

– Hvem kan bruke det? Hvor kan det havne? Dersom jeg skal kunne siteres på alt jeg sier, vil jeg måtte legge det opp på en annen måte.

Selv om han uttrykker sympat-

ti for at studenter i dag må jobbe mye ved siden av studiet for å få det til å gå rundt, mener han ikke at dette er noe universitetet kan ta hensyn til.

– Vi ønsker å bygge opp under studentenes identitet – de skal være både fysisk og mentalt til stede som studenter. På UiO bygger vi opp under heltidsstudentene. De har forventninger til oss, og vi har forventninger til dem. Blant de forventningene er at de stiller opp, følger med og tar notater.

Teorien om at forelesere lar motvilje til å sette seg inn i tekniske fremskritt gå på bekostning av studentens læringsutbytte avviser Wold blankt.

– Jeg har ikke noe problem med teknologiske fremskritt, men husk at historien er full av ting som ble spådd å være fremtiden. På sekstitallet ble flyet Concorde sett på som fremtiden, men det ble ikke sånn.

– Ta med baby!

Psykologiprofessor Kristine Beate Walhovd peker på at en forelesning ikke er enveiskommunikasjon, og tror ikke at studentene hennes ønsker at den skal være det heller. Walhovd bruker blant

annet quiz-appen Kahoot som undervisningsverktøy.

– Jeg kan for eksempel gjøre en meningsmåling på begynnelsen av timen om hva studentene tror om et emne. Så diskuterer vi det og studentene kommer med kommentarer. Når jeg spør om noen som har svart feil eller annerledes kan forklare hva de har

tenkt er det nok lettere å være åpne hvis det de sier ikke blir tatt opp.

Walhovd forstår godt at livet kan komme i veien for forelesningene. I tillegg til deltidsjobber og verv er det en del studenter som har unge

barn eller fysiske og psykiske plager. På spørsmål om hvordan hun forholder seg til slike situasjoner, svarer professoren med at det er forskjell på å ta ett opptak for én person som har et spesielt behov og å legge en podkast ut på nettet for all fremtid.

– Og så må folk gjerne ha med seg babyer på mine forelesninger, jeg har selv forelest med baby på magen. Ta med baby! Men samtalene vi har i undervisningen er såpass fine for mange at dem vil jeg ha som de er.

universitas@universitas.no

Visste du?

I 2010 spådde førstelektor Per Ariansen forelesningens død etter innføringen av podkast

I LØVENS HULE

ETTER EN LIVSLANG KARRIERE SOM AKA-
DEMIKER HUSKER AVTROPPEDE REKTOR
OLE PETTER OTTERSEN FORTSATT LUKTEN
AV SIN FØRSTE ARTIKKEL

tekst: **GARD OTERHOLM** foto: **ALF SIMENSEN**

I sitt hjem på Frogner sitter han, rastløst i en svart sofa med den vanlige dressen, med lyseblå skjorte og stripe slips. Men Ole Petter Ottersen skulle gjerne hatt på seg noe annet.

– Jeg kom hjem rett før dere, ellers ville jeg skiftet. Jeg pleier aldri å gå i dress hjemme, er du gæren?

Like ved står et stort flygel. Han har uttalt at drømmejobben var musiker, selv om han ikke husker det selv. Tross flere års trening ble han uansett aldri noe særlig flink. Veggene er fylt av ulike malerier, inkludert noen malt av hans mor.

– Både min samboer og jeg er opptatt av kunst, selv om vi har forskjellig smak. Og min mor var jo amatørkunstmaler, forklarer han kjapt.

Det eneste det er mer av enn kunst er bøker. Ottersen klarer knapt å fungere om han ikke har noe å lese på. Derfor har han høye stabler med bøker på skrivebordet, bøker i kjelleren og bøker som fyller et tittalls hyller.

Den snart 62 år gamle rektoren snakker mye, fort og med stor entusiasme. Og han klarer ikke sitte stille. Intervjuet får flere midlertidige avbrekk når Ottersen plutselig har forsvunnet inn til arbeidsværelset, ofte for å hente rekvisitter som underbygger et eller annet poeng.

– Denne synes jeg er veldig flott. Den må du ikke reklamere for da, sier han om *The Slow Professor*, en av fire bøker han leter frem på to turer ut fra stuen. De andre er skrevet av Elena Ferrante og Fridthjof Nansen.

Han slår seg ned i sofaen igjen. Hen-

dene hans fingrer hvileløst med et eller annet. Som regel er det hans venstre øyenbryn han klør på.

Ottersen er fra Kongsberg, men har bodd i Mo i Rana, Kopperå, Kyrksæterøra og Orkanger. Som ung hadde han jobb på meieri, skipsverft, dagligvareforretning og en skofabrikk. For ikke å nevne vervet som russepresident og formann i elevsamfunnet.

– Jeg hadde en av de viktigste jobbene på skofabrikken, nemlig å brenne feilproduserte sko. Det var en meget interessant jobb, sier han.

Senere har Ottersen blitt en svært merittert akademiker. En rapport i *The Lancet*, et britisk medisinsk tidsskrift for global helse, hvor han ledet kommisjonen, er noe av det han er stoltest over. I tillegg har han publisert over 350 vitenskapelige artikler, fått en rekke forskningspriser og siteringer.

Det var da han skulle premiere en annen akademiker – professor Knut Mørken – for fremragende undervisning i høst, at Ottersen snakket svært høyt om gleden av å få publisert en forskningsartikkel. En oppvakt Universitas-journalist fikk uttalelsen på båndopptaker.

– Nå skal jeg ikke overdrive, men det er omtrent som å få et barn for første gang å publisere en artikkel. Det er en fantastisk opplevelse, og flest mulig burde kjenne til det, sa han i januar.

Ottersens ansikt blir med ett litt rødere når han får sitatet gjenfortalt, før han henter frem årene.

– Har jeg sagt det? Oi, sa jeg det. Eh,

nei altså jeg tror konteksten da var vel det første forskningsarbeidet som jeg fikk ut. Navn på papir, det må jo være som å se sitt første navn som forfatter av en artikkel. Det å få ut en artikkel og få tilsendt det vi kalte særtrykk, og kjenne på lukten, det var helt fantastisk. Jeg husker enda lukten.

– *Hvordan lukter det?*

– Det er ubeskrivelig, ubeskrivelig, begynner Ottersen, før han igjen spretter opp av sofaen og haster inn på kontoret. Etter litt romstering finner han en artikkel, fører den helt inntil nesen og sniffer dypt inn i menen av flere tiår gammelt papir.

– Nå er alt på nett. Det var jo sånn her i gamle dager. Du hadde ikke kommet i mål med prosjektet før det var på trykk. Så vi har blitt litt fattigere i dag.

Ottersens kroppsspråk er det samme som alltid, med betydelige gestikuleringer og endeløs entusiasme. Så langt har han prøvd et tosifret antall forskjellige positurer i sofaen. Men det ytre er annerledes enn det var da han tok over som rektor for åtte år siden. Håret er blitt betydelig tynnere og gråere. Lange arbeidsdager og stadige overdådige middagsmåltider i akademisk anledning har satt sine spor.

– Det er jo en helsefarlig jobb. Så det jeg bestemte meg for da jeg ble rektor, det var at jeg søren meg skal prøve å trene.

Så langt i år har Ottersen trent samtlige dager utenom to.

– Jeg blir mektig irritert hvis jeg er ute og reiser og det ikke er et ordentlig trimrom. Da pleier jeg å si fra i resepsjonen at dette går ikke.

– *Og da svarer de?*





KVALITETSBEVISST: Under rektorvalgkampen i 2009 var Universitas med Ottersen på sykkeltur til jobb. Det gikk ikke så bra med journalisten, som satte fast et langt skjerf i sykkelkjedet. - Jeg har alltid syntes at sykkelekspertisen i Universitas ikke har stått til laud, sier han. Selv er han svært nøye med å ha utstyret i orden.

◀ – Vanligvis sier de at det ligger et treningsstudio to kvartaler unna. Da sier jeg at det ikke er godt nok. Jeg var i Brussel mandag og tirsdag og startet dagen i trimrommet med fantastisk utsikt over byen.

– Det er ikke helt Domus Athletica?

– Domus Athletica, der er jeg ikke! Jeg har trimsykkel her hjemme.

Som rektor jobber Ottersen vanligvis frem til 19-tiden. Når han endelig er ferdig med sine plikter for dagen står kulturarrangementer som regel på menyen med samboeren, Reidun Torp. I helgen var de på Murakami-utstilling på Astrup Fearnley Museet og i kveld er planen konsert med kringkastingsorkesteret.

Ellers prøver han å bruke tiden på sine to sønner. Selv om begge valgte Universitetet i Bergen er de enda ikke arveløse. Imidlertid har Ottersen et forslag til hva de to burde gjøre for å bedre forholdet enda mer.

– Vil du ha barnebarn?

– Ja. Jeg kan jo si at jeg gjennom intervjuer kommer med en liten oppfordring til mine sønner, humrer han.

Tidligere ledet Ottersen et forsknings-senter for molekylærbiologi og nevrovitenskap. Da var han ofte vertskap for hete diskusjoner med både studenter og kolleger. Å debattere med kjente og ukjente er noe han har elsket helt siden studietiden.

Nå forekommer de retoriske gladiator-kampene i stuen på Frogner langt sjeldnere. Noe av det mest negative med rektorvervet har vært vanskelighetene med å opprettholde et sosialt nettverk.

– Det som kanskje har vært en utfordring er å beholde kontakten med venner. Så det har nok gått litt ut over det, dessverre. Men det er kanskje ikke så overraskende.

For første og eneste gang i intervjuet er den ellers så sprudlende retorikeren Ottersen plutselig lavmælt. Det går imidlertid raskt over.

Når han går av til sommeren etter åtte år i rektorstolen er det ikke et alternativ å trappe ned. Sannsynligvis nøyer han seg med en kort sommerferie i Frankrike, før han gyver løs på stillingen som

rektor ved svenske Karolinska – om han til slutt får jobben.

– Det er ikke i min natur å ta fri. Jeg er ikke moden for å slippe tak i det akademiske liv enda. Jeg gleder meg til å gå på jobb hver dag.

Spørsmålet om hva som har vært best og verst som rektor må gjentas fordi de første svarene automatisk kommer på universitetets vegne.

– Du lever deg veldig inn i institusjonens ve og vel. Det er nesten vanskelig å skille, for du går sånn opp i arbeidet at du føler deg lykkelig når institusjonen har suksess og litt deppa når den støter på utfordringer.

Rektorperioden har ikke vært uten kontroverser. Hans egen prorektor Ruth V. Fjeld trakk seg i 2014 og følte seg fryst ut. Ottersen fikk mye kritikk fra egne ansatte etter episoden. Det samme var til-

FEM KJAPPE

- Beste ferieland: Norge
- Drømmeyrke: Musiker eller arkitekt
- Studieminne: Feiret bursdagen til Beethoven med venner
- Siste handling som rektor: Skrive farvelblogg
- Blir sliten av: Tall

felle da han brukte sin dobbeltstemme til å tvinge gjennom den kontroversielle Internt handlingsrom-planen, en plan som skulle kutte i administrasjonskostnader. Sviktende miljøtiltak har også skapt bruduljer og misnøye. Mange, inkludert Universitas, har gjennom åtte år kritisert Ottersen heftig.

Selv mener Ottersen at folk tar feil om hvor mektig han er.

– Både Universitas og andre overvurderer den rollen en enkeltperson kan spille. I et universitet er alle beslutningsprosesser så komplekse og involverer så mange, at jeg kan nesten ikke tenke meg en sak jeg har kjørt alene.

Ottersen avviser at han er en politisk operatør og renkespiller, eller at han kynisk og kalkulerende får gjennom det han vil i både med- og motgang. Han

har sittet i stolen til Niccolò Machiavelli i Italia, men hevder å ikke være et akademisk svar på herskerne i Machiavellis *Fyrsten*. Stolen var visst ikke så komfortabel heller.

– Jeg har jo lest *Fyrsten* med stor glede. Du kan si at det ikke er den boken som burde prege vår politikk.

– Det er en forskjell på om den burde det, eller om den gjør det, da.

– Hehe, ja, nei. Jeg kan ikke se at... Andre får bedømme selvsagt, men jeg oppfatter at alt vi har fått til er samarbeid.

Ifølge mediearkivet Retriver har Universitas nevnt Ottersen i 373 saker. Han har blitt stemplet som både en tåkefyrste og studentfiendtlig, og en lang rekke andre mindre flatterende karakteristikker.

– Blir det deilig å være ferdig med Universitas?

– Haha, hva skal man si? Nei, jeg føler sjelden at det er noe ubehag knyttet til mediene. Jeg synes ikke Universitas har vært noen versting. Jeg har blitt hengt ut mer i andre medier enn Universitas, forteller han før han kommer på bedre tanker og leende legger til:

– Dette burde jeg selvsagt ikke si, for da kommer Universitas til å gire opp.

Ottersen mener andre har vært strengere, men det er en del av studentavisen han er spesielt glad i – den satiriske spalten «Vi Spør» på baksiden.

– Jeg burde kanskje ikke skryte av baksiden for den er jo ganske useriøs av og til. Jeg kan likevel si at de av og til trefrer relativt godt.

– Vi prøvde jo å ha baksiden med deg i 2009, men det gikk jo ikke så...

– Åh? Jeg tror jeg gjennomskuet det ganske fort. Jeg tror jeg har gjemt bort de plakatene jeg ble spurt om, sier Ottersen og beveger seg mot kontoret. Før vi vet ordet av det ligger lederen for landets nest største universitet på gulvet på jakt etter satiriske plakater studenter lagde av ham under valgkampen i 2009.

Han finner dem ikke.

– Hva var det på plakatene, igjen? Hva het han fotballspilleren som var så stor på den tiden. Fra England? Han Beckham! Jeg tror det var en plakat hvor det sto at Beckham var i min fanklubb.

magasin@universitas.no



FURORE: Ottersen var i hardt vær under prorektorsaken.



HEFTIG: – Det ble jo heftig i en periode. Ja, det var et par moter der hvor ting ble satt ganske mye på spissen og det kan godt hende at vi ikke håndterte saken godt nok da.



SLAKTET: Mange var kritiske til Ottersen under prorektorsaken. som verken har tyngde eller autoritet, omgir han seg med personer



ALDRI SINT: Ottersen påstår at han aldri har vært sint på en student som rektor. – Jeg tror jeg har evnen til å glemme ganske fort.



– Han er vant til å vite best og være best. Ved å velge et lederteam som ikke setter ham selv i skyggen, sa Collett om Ottersen da.

AMBISJONSLØS: Flere har sagt at UiO er for dårlige på miljø, et felt Ottersen har hevdet å satse på. – Universitetet mangler ambisjoner, sa MDG-topp Lan Marie Nguyen Berg i 2015.

VERSTE BILDE: Ottersen husker spesielt en «Vi Spør»-montasje av seg selv. – Det var et bilde av meg på baksiden som var ganske ekstremt. Det skal man jo tolke humoristisk.

utenriksredaktør:
eskilwie@gmail.comEskil Wie
954 25 649

UTENRIKS

Essay Competition

UNIVERSITAS: Do you have a great personal essay regarding student life or student issues from another place in the world? A story that you think we should show to our readers? Write it down and mail it to us. You can choose to write in Norwegian or English. The best essay will win a prize and get published in our news-

paper in May.

Send an e-mail to universitas@universitas.no with your story, name and phone number. Write 'MY STORY UNIVERSITAS' in the header.

Deadline: April 30th.

Gratisavis

USA: New York Times lanserte forrige måned en kampanje hvor privatpersoner kunne sponse en student med et abonnement på avisen. For hvert abonnement sponset, så ga avisen ett til. Det har hittil gitt 1,3 millioner studenter digital tilgang til avisen, etter 15 000 privatpersoner har donert til kampanjen, melder CNBC.

Den første raknet på start Den andre veltet av KGB o

«De ble møtt med trusler og var omringet av delegater som messet navnet til Stalin.»

Mike Day, arkivar i den britiske studentunionen, om møtet mellom sovjetiske og utenlandske studenter

Klar for Brasil: Christine Svendsrud, internasjonalt ansvarlig i NSO, ser fram til at de kan etablere en internasjonal studentorganisasjon i Brasil i år. – Målet nå er å finne ut hvordan vi får organisasjonene til å ha et eierskap til prosjektet og sikre kontinuitet, sier hun til Universitas.

Studentene forsøker atter en gang å etablere en internasjonal studentorganisasjon.

Verden

tekst Henrik Giæver, Gard Oterholm
foto Adrian Nielsen

I mai 2016 var Norsk studentorganisasjon (NSO) og Den europeiske studentunionen (ESU) initiativtagere til en samling som arbeidet for opprettelsen av en internasjonal studentorganisasjon.

– Tanken er at vi skal finne ut hva vi kan enes om, og jobbe mot

Bergenserklæringen

- Erklæring om internasjonalt studentsamarbeid vedtatt i Bergen juni 2016
- Stadfester et verdigrunnlag for en global studentstemme
- Studentbevegelser fra blant annet Brasil, Canada, Colombia og Burkina Faso var med på å skrive dokumentet

hvordan vi kan sikre studenters medvirkning, forklarer Christine Svendsrud, internasjonalt ansvarlig i NSO.

I juni arrangeres det en ny samling i São Paulo, der målet er å stifte den internasjonale student-

organisasjonen, basert på Bergenserklæringen (se faktaboks).

– Vi har gitt fra oss den regionale stafettpinnen til Latin-Amerika. Nå er det deres ansvar å arrangere det neste møtet, sier Svendsrud.

Dette er ikke første gangen det ambisiøse prosjektet om en verdensomfattende studentbevegelse iverksettes. Faktisk har det blitt forsøkt gjennomført to ganger før, men sterke krefter har kommet i veien.

Nazistene ødela arkivet

Første gangen et internasjonalt studentsamarbeid ble påbegynt var etter første verdenskrig.

– Den franske studentunionen (UNEF) kalte i 1919 inn til et

møte for studenter fra flere land på Universitetet i Strasbourg. Målet var å skape en internasjonal studentorganisasjon under navnet Confederation Internationale des Etudiants, eller Konføderasjonen for internasjonale studenter, forteller Mike Day. Han er arkivar til Storbritannias studentunion (NUSUK), ekspert på studentbevegelser og har gitt ut en bok om historien til den britiske studentbevegelsen.

Ett av argumentene for prosjektet var blant annet at et internasjonalt samarbeid mellom studenter ville bidra til fred på jord. Til tross for dette var ikke alle invitert til å delta i bevegelsen.

– Til å begynne med var det

kun landene som tilhørte de allierte styrkene som ble invitert til å være med. Senere ble også nøytrale land med, men den internasjonale ånden strakk seg aldri så langt som til Tyskland.

Planen var at samarbeidet i den internasjonale organisasjonen skulle foregå uavhengig av politisk verdisyn, men det viste seg lettere sagt enn gjort. Det oppstod et skille mellom de allierte og de nøytrale fra første verdenskrig, før hele organisasjonen raknet under opptakten til den andre.

– Storbritannias studentunion forlot samarbeidet mot slutten av 30-tallet, da organisasjonen nektet å fordømme antisemittiske hendelser i Roma-

Vekt til besvær

CANADA: Forrige uke fjernet treningssenteret ved universitetet i Carleton vekten fra lokalene etter reaksjoner fra studentene. Vekten ble byttet ut med et skilt hvor folk ble oppfordret til å bruke andre måter enn vekt for å måle sin egen helse. Skiltet sa også at avgjørelsen var i henhold til gjeldende tren-

der. – Vi tror ikke på at å være fokusert på vekt har noen positiv effekt på din helse og velvære. Kroppen er en fantastisk maskin og selv når vi trener og går på diett, så finner kroppen en viss vekt, skriver Bruce Marshall, leder av helse og velvære ved treningssenteret, i en e-post til studentavisen The Charlantan.

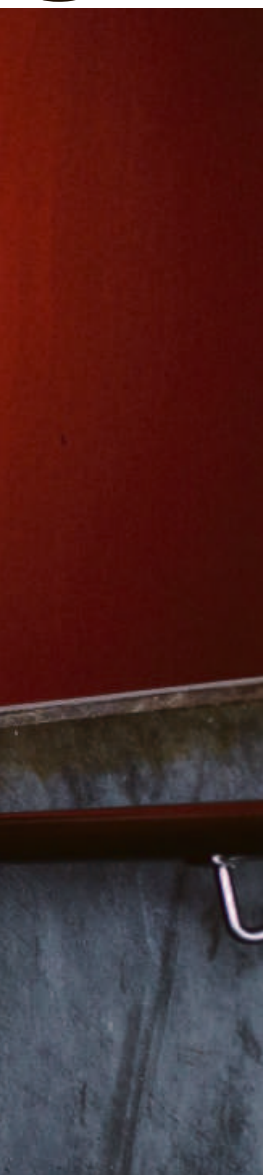
Noen studenter hyllet avgjørelsen på grunn av at personvekter kan være en utløser for mennesker med spiseforstyrrelser. Andre reagerte negativt på avgjørelsen. – Hvis folk ikke kan håndtere nummeret som vises på vekten, så burde de ikke gå på den, skriver én student til studentavisen.

Tar selvkritikk

KINA: Kina gjør ikke en dårlig jobb for å gi studenter en god politisk utdanning, mener utdanningsminister Chen Baosheng. Det melder Reuters. Mynighetene advarer mot spredningen av vestlige verdier, og flere professorer og lærere har opplevd inspeksjoner for å se om de sier upassende ting. President Xi Jinping har bedt om troskap fra

høyskoler og universiteter til det kommunistiske partiet. – Når vi undersøker høyskoler og universiteter, så merker vi at studenter ikke følger godt med i politiske fag. Folk er der med kroppen sin, men ikke i ånden. Kanskje fordi det er utdatert, verktøyene er dårlige og innholdet ikke er så på moten, sier utdanningsministeren til Reuters.

ten av andre verdenskrig. og CIA. Dette er forsøk tre.



sjektet. Det er viktig for å sikre

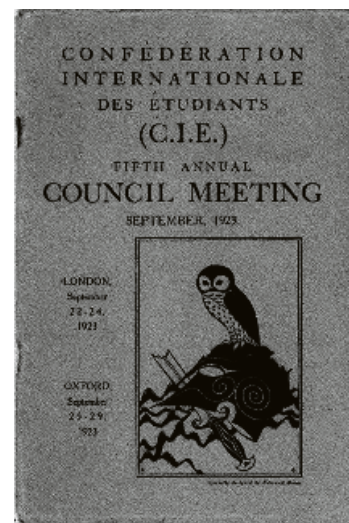


KONFERANSE: Den britiske studentorganisasjonen var representert på den andre globale studentorganisasjonen sitt møte i 1950.

ALLE SIDEFOTO: NUSUK (BRITISK STUDENTORGANISASJON)



SAMLET: Slik var forsiden på programmet til World Youth Conference i 1945, året da krigen sluttet.



PROGRAM: Slik så dagsordenen ut i det femte årlige møtet til den første globale studentorganisasjonen.

nia. Og da nazistene invaderte Belgia ble arkivet til organisasjonen ødelagt.

Sovjetisk instrument

Under krigen samlet mange studenter seg i London, ettersom mye av Europa var under nazistisk okkupasjon. Mot slutten av krigen ble det enighet om å lage en ny internasjonal studentorganisasjon. Innledende møter fant sted i 1945 i London og Praha, og den første årlige konferansen til International Union of Students (IUS) fant sted i 1946, ifølge Day.

Men det varte ikke lenge før det igjen ble splid. Sovjet brukte etterretningstjenesten KGB til å påvirke organisasjonen, med håp

om å kunne bruke den for å oppnå sine egne mål.

– For mange nasjonale studentorganisasjoner ble det klart at den globale organisasjonen IUS bare var et instrument for sovjetisk utenrikspolitikk. Sovjet hadde vært viktig i kampen mot Hitler, og deres offer i krigen gjorde at mange valgte å overse menneskerettighetsbrudd der, sier arkivaren.

Day har snakket med delegater fra IUS, som på dette tidspunktet opplevde flere skremmende hendelser i møte med Sovjet-påvirkede studenter i samme organisasjon.

– De snakket om situasjoner hvor de ble møtt med trusler og da de ble omringet av delegater som

messet navnet til Stalin.

Ny organisasjon født

I 1951 møttes representanter fra de amerikanske, britiske og svenske studentorganisasjonene på tog som gikk til og fra Øst-Europa. De ble enige om at de måtte lage en ny organisasjon separat fra den Sovjet påvirket. Slik ble The International Students Conference (ISC) født.

– Begge organisasjonene ble fanget opp i geopolitiske forhold og klarte ikke å ha en egen stemme, sier Day.

I 1967 kom det frem at den nye organisasjonen sin største bidragsyter, USNSA, i stor grad var en CIA-betalt organisasjon.

Etterretningstjenestens infiltrasjon skapte internasjonal furore, og organisasjonen varte ikke lenge etter det.

– Det var en grunn til at de statlige byråene prøvde å påvirke så mye. CIA ville sabotere en trussel de så – at sovjetisk propaganda kom til å gjennomsyre ungdomsbevegelser, og at den kommende generasjonen ville utfordre USAs posisjon. Så de gjorde det de kunne for å utfordre de sovjetiske gruppene ved å infiltrere og støtte sine egne grupper, sier Day.

Det gikk ikke mye bedre for International Union of Students. Organisasjonen var i stor grad styrt av Sovjet, og brydde

seg lite da Tsjekkoslovakia ble invadert i 1968. Da fikk de nasjonale unionene nok. I dag eksisterer IUS bare i navnet.

Ingen lett oppgave

Siden har det ikke eksistert en internasjonal studentorganisasjon. Men nå skal de prøve igjen.

Arkivar Day er meget kjent med den vonde fortiden til tidligere forsøk, men han håper det kan gå bedre denne gangen.

– Forhåpentligvis vil en eventuell organisasjon samarbeide basert på deltagerens enighet og ikke som proxy for sine regjeringer. Vi møtes igjen i Brasil i 2017, så får vi se hva som skjer, sier han.

universitas@universitas.no

kulturredaktør: Morten Oftedal Schwencke
mortensc@universitas.no 977 73 328

KULTUR

KULTURANBEFALING

Morten Oftedal Schwencke, kulturredaktør i Universitas

The Act of Killing (NRK NETT-TV)

MASSEDRAP: Denne Oscar-nomerte dokumentaren blåste meg av banen. Både fordi den bringer en helt forferdelig del av indonesisk historie frem i lyset, men også fordi den er helt ellevill i sin form. Den nå pensjonerte gangsteren Anwar Congo og vennene hans får fullstendig frie tøyler til å fortelle sin historie slik de måtte ønske. Resultatet er

et helt surrealistisk sirkus av et oppstykket skuespill, der disse mennene viser hvordan de hjalp myndighetene med å henrette mer enn en million uskyldige mennesker på midten av 60-tallet. Mennene er både motbydelige og sjarmerende, der de veksler mellom anger og ren skadefryd. Må ses! (Tilgjengelig til 29. mars).



VURDERER Å OPPRETTE EN STUDIERETNING I ISLAMSK TEOLOGI

Kristedomsmonopolet sm

Det teologiske fakultet satser stadig mer på islam. Studiedekan ønsker at tilbudet skal reflektere mangfoldet i samfunnet.

Islam

tekst Maria Kjos Fonn
foto Dorthe Karlsen

Siden opprettelsen i 1812, har studieprogrammene ved Det teologiske fakultet (TF) vært dominert av presteutdanning og tilnærmet kristendomsmonopol. Denne dominansen undergår nå en stor forandring.

De siste årene har interreligiøse spørsmål og islam blitt viktige satsingsområder, bekrefter studiedekan Oddbjørn Leivik.

– Bak disse endringene ligger et ønske om at våre studietilbud skal reflektere mangfoldet i det pluralistiske samfunnet, sier studiedekanen.

– I dag er det vanskelig å studere både kristendom og andre religioner uten å se religionene i forhold til hverandre.

Europeisk trend

Satsingen på islam startet ved årstusenskiftet og er stadig økende.

Nye master- og bachelorprogram i «Religion og samfunn» har blitt opprettet, med vekt på religionenes forhold til hverandre i vår egen tid. I fjor ble førsteamanuensis Safet Bektovic ansatt, i den første stillingen i teologisk orienterte islamstudier i fakultetets historie.

Fakultetet følger en bred europeisk trend i å kaste fra seg det tradisjonelle fokuset på kristendom, til fordel for å bli sentre for interreligiøs teologi, forteller studiedekanen.

– Særlig på bachelorgraden «Religion og samfunn» har det vært behov for et fag som tar for

seg flere hellige tekster enn Bibelen, forteller Leirvik om faget «Bibelen – tekster og lesninger», som nå har endret navn til det religionsnøytrale «Hellige tekster».

Faget har lenge vært en grunnpilar i teologiutdannelsen, og er felles for alle programmene ved fakultetet. De vurderer også om de skal opprette islamstudier som egen retning.

En eventuell studieretning i islamsk teologi og filosofi vil rette seg mot alle interesserte – muslimer og andre. Leirvik understreker at de ikke snakker primært om en imamutdanning. Likevel har fakultetet siden 2007 tilbudt videreutdanning for religiøse ledere, som imamer og prester, med utenlandsk bakgrunn.

Blinderns første

Fjorårsansettelsen Bektovic forsker på islamsk teologi og filosofi, i tillegg til interreligiøse studier og kristen-muslimsk dialog. Han forteller at mye har endret seg på fakultetet siden han startet som gjestelærer der i 2011.

– Vi får nå flere studenter med muslimsk bakgrunn, og det er mer spennende når studenter fra flere kulturer er i samme klasse-rom. Jeg opplever en økende interesse

for interreligiøse spørsmål, både fra kristne og muslimer, sier han.

Bektovic mener den sammen- satte studentgruppen avspeiler samfunnet. Han forteller om økt interesse for islam blant preste- studentene, og at det er en av grunnene til at de satser på det. Men interessen går også andre veien:

– Nå ønsker også muslimer å studere, ikke bare islam, men reli-

«Jeg opplever en økende interesse for interreligiøse spørsmål, både fra kristne og muslimer.»

Safet Bektovic, førsteamanuensis ved Det teologiske fakultet



Egen studieretning: – Spørsmålet om TF skal tilby et eget studieprogram i islamsk teologi, vil kunne melde seg, sier Oddbjørn Leirvik, studie-

gion, eller islam i forhold til andre religioner, sier han.

Menighetsfakultetet

Også på Det teologiske menighetsfakultetet (MF) er islam et satsingsområde, forteller rektor Vidar L. Haanes. Han understreker imidlertid at de har et noe annet fokus enn TF.

– Vi har ikke satset på islamsk teologi. MF har valgt å utvikle is-

lamkunnskap innenfor våre religionsvitenskapelige programmer, og har i flere år hatt godt faglig samarbeid både med religionsvitenskap på Universitetet i Oslo og Universitetet i Bergen, samt PRIO og andre forskningsmiljøer.

Det er ikke aktuelt å starte en egen imamutdanning.

– Vi tilbyr islamskunnskap som en del av våre religionsfaglige og religionshistoriske mastere, samt

lektorprogrammet, som retter seg mot skolen og ikke moskeene.

Ingen presteskole

Maryam Trine Skogen (45) er muslimsk student på TF. Hun er tidligere kristen, men konverterte til islam i 2006. Som behandler i rosenmetoden, en terapiform som tar utgangspunkt i at det er en sammenheng mellom muskel- spenninger og fortrenge traumer,

HIOA-studenter dominerer Årets Bilde-kåring

FOTOKONKURRANSE: I den prestisjetunge fotokonkurransen Årets Bilde, er flere av årets vinere studenter på fotojournalistikk ved HIOA. Nytt av året var kåringen Årets nykommer, der Kjersti Binh Hegna vant med reportasjen sin om albinoer i Kina. Også Årets nykommer innen video gikk til en student

ved skolen. Christian Breidlid vant med narkomane og prostituerte Gaute. Kanskje aller gjevest, prisen til Årets videojournalist gikk til Ander Melchior for et utvalg av hans filmer. I begrunnelsen står det blant annet at Melchior har «knekt videokoden og laget filmer av gjennomført høy kvalitet». Vi gratulerer!

nuldrer opp

MIN STUDIETID

tekst: Markus Slettholm
foto: Nicolay Woldsdal



Provokatøren vender hjem

■ HVEM: Aksel Braanen Sterri

■ STUDERTE: Statsvitenskap

■ NÅR: 2006–2012

■ AKTUELL MED: Doktorgrad i filosofi

I 2012 forlot Aksel Braanen Sterri Blindern til fordel for voksenlivet. Nå gjør han comeback som stipendiat i moralfilosofi.

– En gang fikk jeg en på trynet på Chateau Neuf, forteller Aksel Braanen Sterri og ler.

Dagbladet-kommentatoren har ertet på seg mange i sin tid, men på vei opp til kontorlokalene på Hasle er det tydelig at han er godt likt. I trappene på vei opp hilser han på de fleste, mens han snakker i telefonen og viser Universitas rundt i lokalene.

– Hva hadde du gjort for å fortjene det?

– Jeg kom på oktoberfest i kjole og hvitt, for jeg hadde vært på noe pampegreier i regi av universitetet. Så sneik jeg i køen og irriterte noen nederlendere nede på Betong og fikk vel som fortjent, sier han og ler høyt. Han gestikulerer heftig når han snakker.

Bak de karakteristiske brillene har han et skarpt og smilende blikk som sjeldent viker.

– Jeg blir aldri kasta ut fra utesteder, for jeg har et veldig bra dritatryne.

Etter å ha jobbet som kommentator, lederskribent og vikarierende debattredaktør i Dagbladet, gjør statsviteren nå sin retur til Blindern. Der skal han skrive en doktorgrad i moralfilosofi om hva som kan kjøpes for penger og hvorfor.

– Alle er enige om at man kan kjøpe sko og klær for penger, men hva med sex, vennskap og graviditeter, spør han og sier han gleder seg til å gyve løs på arbeidet som begynner 1. april.

– Hva er den største forskjellen på Bachelor-Aksel og Doktor-Aksel?

– Før trodde jeg alle var som meg, men det er de ikke. Jeg har blitt mer åpen for at mennesker er ulike.

– **Faen, vi kupper** de greiene her, sa Sterri til vennene sine da de innså hvor dysfunksjonelt studentutvalget på Det samfunnsvitenskapelige fakultet var. Han var aldri noen elevrådsentusiast og tenkte som så mange andre at det var ganske døvt, men fikk etter hvert en interesse for styre og stell på Blindern.

– Det ene tok det andre, så ble jeg spurt om å stille som leder i studentparlamentet. Jeg ble valgt selv om jeg hadde ganske kort fartstid i studentpolitikken, sier han.

Dagbladet-kommentatoren har vakt oppsikt med flere ytringer, blant annet med at «religion er en parasitt på den verste delen av menneskehjernen» og et forsvaret for å ta Ritalin for å prestere bedre på studiet.

– Jeg tror jeg klarte å skape litt furore også i studentparlamentet, sier han.

For da Venstre foreslo å opprette imamstudier ved UiO, gikk det i sort for den daværende lederen.

– Vi skal jo liksom lete etter sannheten. Da kan vi ikke lære opp sånne folk, sier Sterri med selvfølgelighet i stemmen.

Men det var først da han i Aftenposten foreslo å legge ned hele

Det teologiske fakultet (TF) det virkelig ble dårlig stemning på Villa Eika.

– Det ble bråk av det der, og jeg tror ikke jeg var særlig populær på TF på den tida, sier han og ler.

Uttekslingssemesteret han hadde i Minneapolis lærte ham hovedsakelig én ting: oslogutten trives utvilsomt best i tigerstaden. Han vokste opp på Korsvoll, flyttet i kollektiv på Vindern og bor nå i gamlebyen.

– Jeg har en del fordommer mot de som liker å reise. Jeg tenker at de ikke finner seg til rette her i byen, sier han. Men selv om Blindern ikke var langt unna barndomshjemmet, tok det et helt år før han fant seg til rette på universitetet.

– Jeg hadde en vennegjeng fra videregående, og gadd ikke engasjere meg i studielivet, sier han og legger til at han det første året på statsvitenskap spiste lunsjen sin alene.

– På et tidspunkt tenkte jeg: «faen heller, Aksel, nå må du skjerpe deg». Det var da jeg begynte å elske Blindern, sier han og smiler.

Selv om kommentatoren har vært på utkikk etter noe nytt å bryne seg på en stund, var det aldri et alternativ å forlate Oslo. Med returen til Blindern får han imidlertid prøvd seg på akademias utfordringer og fordelene av å kjenne terrenget.

– Jeg håper bare ansattlivet blir like røtt som studielivet.

reportasje@universitas.no



Teolog: Bosnisk-danske Safet Bektovic er førsteamanuensis i islamsk filosofi ved Det teologiske fakultet. Han forteller at Balkan-krigene og Søren Kierkegaard førte ham til teologien.



Koranen i samtiden: Maryam Trine Skogen er student på Det teologiske fakultet. Her på slippfest for siste nummer av Samtiden, med tema Koranen.

har hun også kontakt med det nyreligiøse miljøet. Nyreligiositet er også et tema de gir innføring i på Det teologiske fakultet.

– Før jeg nærmest ved en tilfældighet begynte her, trodde jeg TF var en slags presteskole, men det er mye mer. «Religion og samfunn» er perfekt for meg siden jeg allerede driver med religion og er opptatt av religion i samfunnet. Det kunne ikke vært mer skreddersydd for

mine interesser, sier hun.

Det nylig endrede faget «Hellige tekster» er på Skogens timeplan dette semesteret.

– Jeg har studert Koranen og vært religiøs i mange år, så innsideperspektivet er ikke så nytt, men utsideperspektivet er veldig nyttig. Man får en kontekstuell forståelse og lærer hvordan de hellige tekstene har påvirket samfunnet, sier hun.

kulturredaksjonen@universitas.no

dekan på Det teologiske fakultet.

debattredaktør: **Knut Arne Oseid**
debatt@universitas.no 900 90 332
Frist: **søndag klokka 17**
Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Kritikk for døve ører

– Vi studenter kritiseres gang på gang for å ikke være kritiske nok til utdanningen. Men dagen vi slår på stortromma, er de ansatte for opptatte til å høre på oss, skriver Marikken W. Wathne, medlem av fagutvalget for geografi ved UiB, i Studvest.

Hun bruker Kants teorier om sniking på bussen og referer til Bentham rett som det er, ifølge

henne selv. Problemet er heller at de faglig ansatte ikke stiller på arrangementer som Fagkritisk dag, i motsetning til studentene.

– For oss betyr det at de gir faen. Vi tolker det som at det er tomme ord når professorene våre ber oss involvere oss mer i studiehverdagen vår. De ansatte må gidde å gå ut av kontorene sine, sier hun til studentavisen.

NOKUT-feil i studiebarometrene

Hvor går grensen mellom kunnskapsbasert politikkutvikling og politikkbasert kunnskapsutvikling, spør Jan Reinert Karlsen og to andre vitenskapelig ansatte ved Universitetet i Bergen, i Morgenbladet.

Trioen mener NOKUTs studiebarometre skaper feilaktige bilder av studentgrupper og studentlivet. I 2015 ble blant annet språkstudentene uthengt som «late» fordi de brukte lite tid på studiene. Men:

– Studenter på språkutdanninger inkluderer ikke alltid den tiden de bruker på å lese romaner eller se film på det språket de studerer i slike undersøkelser, påpeker skribentene som viser til en rekke andre metodiske svakheter ved barometrene. De tar nå til orde for et tydeligere skille mellom nøytral forskning og politisk motivert utredning internt i offentlige organer.

Ukas sitat:

«Kun litt under 20 prosent av dem som søkte en utdanning innen IT i fjor var kvinner»

Heidi Arnesen Austlid, administrerende direktør i IKT Norge, uttrykker bekymring til NRK og vil ha flere IT-kvinner. Andelen kvinner som søker IT-utdannelse har ligget stabilt i 20 år.

TATT FRA INTERNETT

Ukas tweets: #RMØST-SPECIAL (NSOs regionsmøte Øst-spesial)



Aleksander Gjøsaeter @gjoesaeter

Hva gjør vi med kravet på 3000 studentboliger når samskipnadene ikke klarer å bygge i det tempoet? Skal private få lov til å bygge? #lmnso

Man kan jo bare bygge studentboliger på fotballbaner? Det er for mye fotball tv uansett ;-)



Anne Helene Bakke @Anneheba

Hvordan vil dere konkret klare å få oppmerksomheten til politikerne? Og hvordan gjøre høyere utdanning «sexy» i valgkampen? #lmnso

Dere kan jo begynne med å finne saker som engasjerer studentene #17prosent-oppslutning



Julie Paus-Knudsen @Julie_Paus

#rmøst det er #MGP fest i kjelleren på Neuf nå. Løp, kan-skje vi rekker @Kristian_Valen #lmnso

Hva er likheten mellom studentpolitikere og MGP? Begge er for spesielt interesserte



Ane Mjøs @anemjoen

Det «aaaawww'es» på #rmøst når kandidatene roser hverandre. #lmnso @HCPaulsen @PalRyen @MatsBeldo

Herregud så utrolig kleint jeg tror jeg må spy #runkering

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas? Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Tapas styrer ikke karrierevalg



Tapas-jurister

Kristine Ravlo Sand, undergruppeleder i jusforeningen Congregatio Forensis

Universitas trykket nylig en kommentar om hvordan privat næringsliv preger jussen og forfører jusstudenter til å ønske seg en fremtid innenfor forretningsjus, gjennom tunge investeringer i aktiviteter på Det juridiske fakultet. Til tross for reelle utfordringer knyttet til dette, må bildet nyanseres.

Jusstudenters kontakt med privat næringsliv er et gode. Profilerte advokatfirma deler erfaringer og kunnskap, bidrar til foreningenes økonomi og en aktiv foreningsflora. De tilbyr verdifulle praksisstillinger som supplement til en ellers

teoretisk studiehverdag, sponser prosedyre- og for-handlingskonkurranser. Støtten er naturlig nok ikke gratis, og firmaprofilering er gjengjeldelsen de får. Dette skaper et skjevt bilde av arbeidslivet etter studiet, da mindre og offentlige aktører settes i skyggen av firmaene med råd til å betale for å synes. Disse fremhever igjen naturligvis forretningsjus som den morsomste og relevante karriereveien.

Det er lett å bli påvirket. De fleste av oss ender ikke på Tjuvholmen, og jobbmarkedet er så uendelig mer mangfoldig, men mange føler at en karriere som forretningsadvokat er det man burde hige etter. Medstudenter, camelbaks med firmavn og sponse foreningsmiddager på Solli plass, bi-

drar til dette. Som kommentarforfatteren påpeker bidrar advokatfirmaene til et negativt karakterpress, med krav som flertallet av jusstudenter ikke greier å leve opp til.

Likevel viser undersøkelser, år etter år, at de fleste av oss ønsker en karriere innenfor det offentlige etter endt studium, og aller helst i politiet, Utenriksdepartementet og i tingrettene. Som offentlige aktører prioriteres ressursene deres annerledes enn private. Vi glemmer imidlertid ikke at disse aktørene finnes og velger dem ofte som karrierevei, slik undersøkelsene viser. Fremstillingen av jusstudenter som forkaster alle sine opprinnelige mål i livet så fort vi får sponset en middag er feil.

Vi er bevisste produktplasseringen av privat næringsliv. I Congregatio Forensis prøver vi å rette opp i det skjeve bildet gjennom tjenesten

JussJobb og Karriereuka.

Offentlige aktører får her tilbud om å annonsere og stå på stand gratis, holde foredrag og kurs. Å få offentlige aktører til å stille opp sammenlignet med de private aktørene er imidlertid

utfordrende. Muligens fordi det offentlige ikke trenger å være offensive i rekrutteringen.

Mål om å jobbe med miljøkriminalitet, barnerett eller menneskerettigheter kan ikke byttes mot gratis vin på Aker brygge. De fleste av oss begynte ikke på studiet for å utforme kontrakter for store oljeselskaper, men for å bistå trengende enkeltpersoner og løse samfunnsspørsmål. Like fullt er vi studenter, og hvilke studenter sier nei til mangfoldige studentforeninger og godt faglig utbytte med gratis måltider?

«Hvilke studenter sier nei til studentforeninger og faglig utbytte med gratis måltider?»

Massiv motstand mot SiO



Fotballbane-krigen

Terje Olav Moen (Ap), ved Nordre Aker Bydelsutvalg

Oslo og studentene trenger flere studentboliger, og vi i Nordre Aker trenger idrettsanlegg og flere fotballbaner. Det er svært uheldig at det ene gode

formålet ødelegger for det andre. Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO) svekker nå idrettsmulighetene, og dermed også studentvelferden. Bydel Nordre Aker har en stor frivillig idrettsaktivitet som mangler idrettsanlegg og kjemper om ledige tider. Både Oslostudentenes idrettsklubb (OSI) og Bydel Nordre Aker har protestert kraftig mot bygging av studentbyggene på kunstgressbanen ved Domus Athletica fordi SiO ikke har planlagt en erstatningsbane i nærheten.

Bydelsutvalget har foreslått Gaustadbekkdalen som et mulig sted for ny kunstgressbane, og det er sikkert andre mulige arealer opp mot Gaustad og Sognsvann. *Plan- og bygningsetaten (PBE) anbefaler heller ikke planforslaget uten at dagens kunstgressbanen erstattes med en ny.* Bymiljøetaten, Norges Studentidrettsforbund og Bedriftsidrettslaget ved UiO støtter kravet om en erstatningsbane. OSI har nylig påpekt at dagens drift av kunstgressbanen strider med bestemmelser for tilskudd til idrettsanlegg. Motstanden mot planfor-

slaget fra SiO er altså massiv.

Bystyret må derfor gjøre et vanskelig valg mellom to gode formål for byen. Vi mener at idrettens og bydelens interesser her må tas mest hensyn til! Det blir bare viktigere og viktigere med gode idrettsanlegg hos oss ettersom flere store utbyggingsprosjekter blir realisert rundt i bydelen. Mange nye boliger med tusenvis av beboere vil trenge nok friarealer

og idrettsanlegg. Derfor er det bra at byrådet har satset så sterkt på vedlikehold av kunstgressbaner og bygging av nye. I tillegg er det blitt bygget nye flerbrukshaler på Kjelsås og Grefsen

skoler, og det skal bygges ny idrettshall på Korsvoll etter mange års kamp fra idrettslaget. Nå ventes det visstnok bare på en bestilling fra byrådet for at Kultur- og idrettsbygg kan starte planarbeidet. Da kan vi ikke nå fjerne en sentral kunstgressbane uten å erstatte den med minst én ny.

SiO bør kunne lage et planforslag som både gir nok studentboliger og en fullverdig kunstgressbane. Da vil de også ivareta velferdsoppdraget de har for studentene i Oslo. På saksinnsynet til PBE foreslår SiO nå to mindre erstatningsarealer som kan flyttes sammen til en stor bane ved at plassering og volum av byggene endres. Kanskje kan det gi en løsning som vi kan akseptere. Det vil både gi økt studentvelferd og opprettholde idrettsarealet i bydelen. Vi trenger flere, ikke færre, gode idrettsanlegg i Nordre Aker.

«Vi kan ikke nå fjerne en sentral kunstgressbane uten å erstatte den med minst én ny.»

KRONIKK



FOTO: BEN KERCKX

En Garde: Fekting er fleksibel sport, skriver Guy Thomas Kværnberg. Man kan komme og gå som man vil og det er lett trening. For orden skyld: dette er et illustrasjonsbilde fra det store internett

En fektemester tar farvel

Etter 20 års tjeneste som trener blir dette mitt siste semester i OSI Fekting. En stor del av min personlighet ble bygget der. Nå lar SiO denne arenaen dø ut, skriver Guy Thomas Kværnberg.



Studenttrening

Guy Thomas Kværnberg, fekter og OSI-trener

Da jeg begynte på Blindern i 1993 var jeg nok en unnselig figur. Man får ikke så mye ut av fadderuka hvis man ikke tør snakke med folk. Heldigvis drev jeg med fekting, og på Blindern var det jo en fekteklubb gjennom Oslostudentenes Idrettsklubb (OSI)! Studentfekting var, som studentforeninger ellers, en øvelse i å ha det så gøy man kunne. Å vinne banketten er å drikke mest, være lengst oppe, og likevel møte opp neste morgen.

Medlemstallet i OSI Fekting gikk opp og ned, men vi hadde som regel en hard kjerne, med gutter og jenter som var litt mer ivrige på fektingen, festene og hverandre. I de senere årene har trenden vært mer ned enn opp, både sosialt og idrettslig. Antallet elever har blitt mindre, det har vært vanskeligere å få dem til å fortsette, og mange faller fra når de må betale. Studenter har ikke lenger tid til annet enn å produsere studiepoeng.

Jeg vet nøyaktig når det begynte. Da Domus Athletica sto ferdig i 1996, gikk prisen på adgangskort opp fra 250 kroner til 750 kroner i semesteret, visstnok fordi bygget ble dyrere enn planlagt. Det føltes jo urettferdig for oss som bare trente på Blindern, at vi plutselig måtte betale tre ganger så mye på grunn av et bygg vi ikke engang brukte.

Argumentet var det samme som brukes i dag: Et bredt treningstilbud, med svømmehall og treningsapparater. Og mye billigere enn SATS! Et så godt tilbud kan man vel ikke si nei til? Og ikke kunne vi si nei heller. Det var SiO som eide bygget, og ga tilskudd til klubben.

En langsom forvandling startet, der Idrettsbygningen på Blindern skulle bli til Athletica Blindern. Ett etter ett ble rommene pusset opp og fylt med treningsapparater, aerobics-utstyr og ergometersykler, og en ny type trening trådte frem. Seriøs og målrettet, trening som selvmedisinering. Som en skje Sana-sol om morgenen, som preventivt vedlikehold. Øvelser og repetisjoner, alle svetter hver for seg med musikk på øret. Der de ekstra flinke tørker av setet etter seg.

Forvandlingen var komplett da underetasjen på Blindern ble pusset opp for noen semestre siden. Garderobene ble fylt til randen med smale skap og korte benker etter modell fra treningssentrene, og veggene i gangen ble dekorert med logoer og motiverende slagord som «*The difference between try and triumph is a little umph*».

Det er jo en mer effektiv måte å produsere trening på. Folk kan komme og gå som de vil, uten å måtte møte til faste tider. For det er det vi snakker om, ikke sant? Produksjon av trent muskel per time, per kvadratmeter? Etter bedriftsøkonomiske prinsipper, så må man kunne måle effekten av det man gjør. Vennskap og personlig utvikling kan dessverre ikke måles, og etter Kvalitetsreformen er det vel uansett ikke ønskelig å bruke for mye av studietiden på å leve.

Det har vært snakk om at SiO ikke skal bedrive virksomhet som konkurrerer med OSI. Etter min mening har SiO holdt på med akkurat det helt siden 1996! Det var da arbeidet med et «SATS for studenter» ble påbegynt. Alle treningsformer er i konkurranse med hverandre – og SiO satser hardt på alt det de ikke trenger OSI for å tilby.

Og de har gitt seg selv utmerkede konkurransevilkår: «Betal 1000 kroner i semesteret for tilbudet vårt. Betal 1000 kroner pluss 275 kroner i semesteret for å drive med fekting. Ikke interessert i tilbudet vårt? Beklager, det må alle betale for. Alle må dra lasset, vet du».

Jeg tror selvsagt ikke at SiO er onde. På ett nivå er det sikkert fint at de sørger for maksimalt med trening for semesteravgift-kronene. Og treningssenter, personlig trener og «umph» er populært for tiden. Men er en styrt avvikling av OSI og studentidrett basert på frivillighet i Oslo en politisk villet handling? Hva med det sosiale aspektet ved trening? Er det ikke egentlig trivsel SiO skal drive med? Tredemøllene gjør nøyaktig det samme hos Athletica som de gjør hos SATS ELIXIA og Fitness24Seven. Men det er bare OSI som kan tilby hyttetur med øl, badstu og sabelfekting.

Jeg håper studentpolitikken ser dette problemet snart. Trivsel kan ikke produseres. Hvis det virkelig er politisk vilje til å ha frivillig, organisert studentidrett i Oslo, så må SiO måles på hvor godt de frivillige gruppene gjør det også, ikke bare på trent studentmuskel per time. I hvert fall så lenge de er premissgivere.

OSI Fekting var til tider hele min sosiale tilværelse på Blindern. Jeg fikk min første kjæreste der, og traff min kone gjennom en nybegynner. Jeg kan altså takke OSI for både kone, barn, masse livserfaring, sosiale ferdigheter og fysisk aktivitet gjennom hele mitt voksne liv. For dette er jeg naturligvis dypt takknemlig. Så tusen takk til mine elever og klubbkamerater gjennom alle disse årene! Dere har virkelig gjort meg til den jeg er.

«For det er det vi snakker om, ikke sant? Produksjon av trent muskel per time, per kvadratmeter?»

anmelderredaktør: **Regine Stokstad**
ellars@universitas.no 470 21 014

ANMELDELSER

Universitas anbefaler (følg spillelista på spotify)

Ny norsk musikk


Kjører omvei for å kjøpe sigaretter – Hester V75

Denne sangen fortjener klassikerstatus

Halvveis rundt jorden – de Lillos, No. 4

En sang for svale dager, på veien, i bilen, med åpent vindu

Lys – Hvitmalt gjerde

En liten ode til Hovefestivalen 2013

Taped Up Heart – KEARA, Clara Mae

Eh, queen!



Utstilling:

Bak hatet i kommentarfeltene

Utstillingen *The Internet Warriors* på Youngstorget er et personlig og sterkt møte med nettroll.

Kyrre Lien har portrettert kommentarfeltenes nettroll. Den 26 år gamle fotografen ble nylig plassert på Forbes sin liste over nyskapende, europeiske innovatører, gründere og ledere under 30 år. Og det er nettopp nyskapende utstillingen er.

To containerne plassert på Youngstorget gir innblikk i nettkrigernes slagmark og oppholdssted; deres egen stue. Romfølelsen forsterker det forutinntatte inntrykket av nettkrigere som tastaturrebeller i mørke kjellerstuer. Samtidig viser utstillingen et mangfold blant nettrollenes bakgrunn, som gjør den ekstra fascinerende.

The Internet Warriors

Fotograf: **Kyrre Lien**

Hvor: **Youngstorget**

Står til: **16. mars**

Det er sterkt å se kontrastene mellom frisøren Merete Hodne fra Jæren, villig til å dø i kampen mot islam, og jusstudenten Sofia Srou, som føler seg nødt til å svare på kritikken og hetsen mot sin egen religion. Mange kommentarer provoserer grovt. Samtidig vekker utstillingen medfølelse ved å vise frem en annen side ved nettkrigerne. Nemlig som svært ensomme mennesker i kamp mot et system som har sviktet dem.

Fotojournalisten har gått hele veien for å forstå hva som driver nettkrigerne til å uttale seg på nett. Å stå i stua der debattantene kriger over tastaturet er en personlig opplevelse. Kommentarfeltene får plutselig et ansikt og en historie.

Emilie Solberg
anmeldelser@universitas.no


FOTO: ADRIAN NIELSEN

Bok:

Slapp erotikk om Blindern-kuk

Steinharde kuker, perfekt runde bryster og uendelige orgasmer – «Emilie Edland» sparer ikke på kruttet. Dessverre er kruttet – som så mye annet – vått, og klisjeene flere enn klimaksene.

Å sette en erotisk roman til de trøtte lesesalene på Blindern er ingen dum idé, og den vil utvilsomt pirre mang en pensumtrøtt student. Boka oppsto som følge av at Edland, for øvrig et pseudonym, mente hun kunne skrive en bedre erotisk roman enn både *50 Shades of Grey* og *Calendar Girl*. Har hun lyktes med *Et sted på*

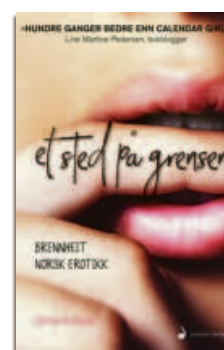
grensen? Det er vrient å si, men likhetene er definitivt tilstede.

Litteraturstudenten Nora Adler-Ruud har lange bein, stram rumpe, velformede pupper og forelsker seg aldri. Nicholas West har høye kinnben, perfekt trent kropp, stor penis og er forlovet. Dessuten er han Noras seminarleder. Om disse elementene sammen innbyr til hete scener og farseaktig dramatik? Absolutt, og det nærmest umiddelbart. Det tar ti sider før Nora første gang «klynker i vellyst». Etter dette ser ikke boka seg tilbake.

«Det hele ender dramatisk og overraskende på julemarkedet på Bygdøy», leses det av bokas bakside. Verden vil bedras. Den fullstendige mangelen på spenning er nemlig bokas største svakhet. Det er aldri

noen tvil om hvilken retning forholdet mellom Nora og Nicholas vil ta. At boka krydres med sykdom, familiekrangler og en søt kollokviegruppe er derfor kjærkomment, uten at noe av dette er skildret særlig utfyllende.

Språket flyter tidvis lett og uanstrengt. Dessverre kommer Edland til kort når de store følelsene skal beskrives, som jo selvsagt gir seg til kjenne. Verre er det at sexscenene, som det jo er mange av, også blir gjentakende, flåsete og parodiske. «Jeg har så lyst til å legge deg over setet her og nå, og knulle den søte, stramme, våte fitta di til du kollapser», sier Nicholas på flyet til Warszawa, mens Nora


Et sted på grensen

Forfatter: **Emilie Edland**

Forlag: **Juritzen**

Sider: **349**

Utgivelse: **23. mars**

kjenner på hans «steinharde pulserende pikk».

350 sider med disse skildringene etterlater leseren svimmel og irritert. Boka er et flettverk

av tilfeldige hendelser ispedd anmassende sexscener, og en svært lite romantisk kjærlighetshistorie. Ikke har de sex på Freddys, heller. Skuff!

Mathias Gravdehaug
anmeldelser@universitas.no



Hvem: **Folk med melkebart**
Hvorfor: **Melk er for kuer**

Julie Brundtland, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Kvitt deg med melkebart

Visste du at det kreves 1000 liter vann for å produsere én liter melk? I en fremtid hvor stater kan komme til å krige om vannressurser, er det nok ikke lurt å bruke det vannet vi har på å lage noe vi strengt tatt ikke behøver. Kuer bæsjer og promper veldig mye. Globalt sett er metanutslipp en større klimautfordring enn CO2-utslipp fordi

metan har en høyere oppvarmingseffekt. Så hvis du har lyst til å holde verdensfreden og bidra i miljøkampen, finnes det mange alternativer til melk. Bruk heller ris-, mandel-, soya- eller havremelk, så kan du spise frokostblandingen med god samvittighet.



Hva: **@jantoresanner**

Hvem: **Kommunalminister og medmeneske**

Hvor: **Overallt**

Knut Arne Oseid, debattredaktør i Universitas

Ukas advarsel

Jan Tore Sanner på Insta

En skulle tro jobben som kommunal- og moderniseringsminister var fryktelig nok. Da skulle du tittet innom @jantoresanner på Insta. Der lever Høyremannen ut livet ingen vil ha, men alle skal få etter for mange hverdager, lyseblå skjortekrager og rundskriv. Insta-Sanner gir en troverdige, men desto mer skremmende

framstilling av voksenlivets «glansdager». Med høydepunkter som «Grått, men godt å gå tur i dag:)» blir dette et skrekammer over hvordan livet til mang en Blindernstudent vil utspille seg. Utrolig nok, profilen er, i tillegg til å være supersnork, farlig avhengighetsdannende. Hold deg unna!

Utstilling:

Zoo(1)id

Utstillingen *Zooid* består av en rekke malerier og bronseskulpturer. De ni maleriene er over tre meter høye og kunstneren benytter akrylmaling på hvit, ubehandlet seilduk. Ragna Bley (f. 1986) heter den svenske kunstneren bak utstillingen og er utdannet fra Kunstakademiet i Oslo og Royal College of Art i London. Inspirert av naturvitenskap, science fiction-litteratur og bio-politikk er resultatet av Bleys arbeid utflytende, organiske former.

Når du trer i inn det lille utstillingslokalet fra gaten føles det som om rommet ekspanderer. Lokalet er malt kritthvitt, med den effekt at skillet mellom lerret og rom viskes ut. Grensen mellom maleriene forsvinner, mens de fargerike formene med diffuse grenser står tydeligere frem.

Bleys malerier minner om organismer uten faste former og med diffuse grenser. Assosiasjonene går til det flytende og uåtgripelige ved dagens teknologiske samfunn, men også det vakre som kan oppstå når tilfeldige utglidninger spiller inn. Bleys malerier er fengslende hver for seg, men summen er større enn enkelt-



FOTO: OVE KVAVIK

verkene. *Zooid* er en betegnelse på organismer som er en del av en større koloni, og nettopp som koloni er utstillingen på sitt mest spennende.

Zooid er et vakkert pustevakkert rom for refleksjon i en travel hverdag.

Mari Mjaaland
mari.mjaaland@universitas.no

Zooid

Av: **Ragna Bley**

Sted: **Munchmuseet i bevegelse – Kunsthall Oslo**

Bok:

Et friskt pust fra fortiden

Cecilie Løveids 70-tallsromaner er stadig aktuelle.

45 år etter debuten har Kolon forlag samlet Cecilie Løveids 70-tallsromaner i en bok. *Most, Tenk om isen skulle komme, Alltid skyer over Askøy* og *Sug* markerer starten på et langt og variert forfatterskap. Å anmelde en nyttig vil alltid skille seg fra å anmelde en ny bok. Vi vet lite om betydningen en fersk roman vil få, mens det følger litteraturhistorie med en nyttig av en 45 år gammel bok. Mest interessant er det om utgivelsen holder seg og fortsatt er aktuell, nesten et halvt århundre senere. Det gjør *Romaner 1972–1979*.

Løveid skriver med intimitet, lekenhet og humor. Hun utfordrer sjangergrenser og leker med fortellerstemmer, lyriske elementer og seksualitet. Til felles har de fire romanene at de foregår på Vestlandet og utfordrer kjønnsnormer. 70-tallsromaner har rykte på seg for å sette politisk budskap fremfor litterær kvalitet, men Løveids romaner har fortjent nyttig. I tillegg til fire gode romaner inneholder *Romaner 1972–1979* et glimrende etterord av kritiker Kaja Schjerven Mollerin. Hun



Romaner 1972–1979

Forfatter: **Cecilie Løveid**

Forlag: **Kolon forlag**

Sider: **428**

trekker blant annet frem Liv Koltzows anmeldelse av *Most*. I anmeldelsen står det at Løveid har et språk som «går rett inn i livet». Koltzow har rett, Cecilie Løveids romaner går rett inn i livet – både på 70-tallet og i 2017.

Runa Fjellanger
anmeldelser@universitas.no

Kulturkalender



16 mars

Plektr-festivalen

Razika, Pasha, Himmelhøyt og noen flere står torsdag på Betongscenen i kjelleren på Chateau Neuf. Festivalen er splittet ny, og er satt i gang av Bls kulturelle utskudd av en linje, Creative Industries Management.

Chateau Neuf, kl. 17:00 – 03:00. Stiv i prisen, men løs i snippen. Alle vet at BI-studenter kan det å feste. Studentpris: 300,-



16 mars

Art Night X Murakami

Har du ikke fått med deg den dypt instagramvennlige utstillingen «Murakami by Murakami»? Da er det bare å få på seg danseskoene! For én grønn lapp får du sett utstillingen i de sene nattetimene, med en deilig drink og DJ-duoen Blond. Perfekt for en høykulturell date, både med og uten høyhals.

På Astrup Fearnley Museet, selvfølgelig. Kl. 19:00-23:00. Inngang: 50,-

17 mars

Lansering: Speilvendt - ESTETIKK

Dette magasinet som ingen forlater for en har fått mærker av den, Speilvendt altså, lanserer endelig ny utgave. Sammen med cava og kake dukker medieviter Anders Lysne opp og ikke minst burleskdanser Carina Carlsen. Sammen skal de finne ut av estetikens påvirkningskraft. Gjør deg klar for en påvirket tilstand.

Underetasjen på SV-bygget på Blindern. Kl. 18:00-02:00. Helt gratis.

17 mars

Bjarne Melgaard – Sugar Amnesti

Krangleranten, bråkmakeren og alle naboers mareritt slår til igjen. Vi snakker selvfølgelig om Bjarne Melgaard, som nå skal settes opp på Rod Bianco Gallery i krysset på Alexander Kiellands plass. Utstillingen innehar hans mest ikoniske skulpturer fra 90-tallet, og selv sier han at det er hans mest essensielle verker. Rod Bianco Gallery, kl. 19:00-21:00. Helt gratis.



18 mars

Releaseparty: Tøyen Holding

Hva skjer når to gamle kamerater fra Oppsal og Lambertseter gjenforenes i Tøyengata for å jasse opp siggen, shotte Nemiroff og drikke naturvin? Tøyen Holding. En rapduo bestående av Fredfades og Mest Seff. De spiller den splitter nye plata si i sin helhet og byr opp til en intim fest.

Pauls Boutique, kl 21:00 – 00:00. Gratis, gitt.

Gi oss beskjed om arrangementer på epost: universitas@universitas.no

Ad notam

Universitas oppsummerer uka

Ottersens siste ord

Den mangeårige rektoren ved UiO slutter nå etter lang og tro tjeneste. I denne ukens avis sier han at det å få publisert en artikkel er en like god følelse som å få et barn. Etter uttalelsen har hans flerfoldige barn reagert sterkt, og truer nå med å bytte far om han ikke trekker tilbake sine uttalelser. – Vi sitter faktisk nå og lurer på om vår far faktisk er vår biologiske far, sier en av hans nedstemte sønner.

Sommerjobsøken

Forrige uke kunne Universitas-journalist Henrik



Gjæver melde at «du burde søkt sommerjobb for en uke siden». Denne uken melder Ad notam at du burde søkt sommerjobb for to uker siden.

Pump opp oljen!

Denne uken kan man i Universitas lese at administrerende direktør i Norsk olje og gass, Karl Eirik Schjøtt-Pedersen, mener den nye oljen er den nye oljen. Etter hva Ad notam erfarer, så er det ikke en hvilken som helst olje det er snakk om, men palmeolje. Rema 1000 og Sophie Elise reagerer sterkt og arbeider nå med å etablere et felles content marketing-samarbeid.

Ukas studentvin

DESSERTVIN: Det er ikke hver dag du smaker en 14 år gammel vin. Men til en slik pris har selv du muligheten. Den lukter som en blanding av sherry og eplejuice, og har en sterk smak av alkohol. Selv om den skal være litt tørr, så er den likevel fruktig og søt. God duft og er perfekt til blåmug-gost. Kan dessuten anbefales dersom du har «ranet» med deg samtlige harde oster fra ostebodene som bruker å stå på Youngstorget.

Den er veldig fruktig og god med en gang den treffer tunga, og i de umiddelbare sekundene etter. Kanskje litt for doven, dog lang, ettersmak for vår del. Den klarer å styre godt unna den kjipe smaken av sukkert som enkelte dessertviner smaker.

Skulle gjerne hatt to.

Ch. Dereszla Tokaji Szamorodni Száraz 2003

Pris: 140 kroner (50 cl)

Land: Ungarn

Alkohol: 12 prosent



Eskil Wie, utenriksredaktør i Universitas

Vi spør

av Ghoom Otizzleholm



Litt frityrstekt blekksprut, takk!

De siste ukene har Universitas satt søkelyset på de såkalte «tapasjuristene», advokatfirmaene som lokker de beste jusstudentene med digg mat. Vi spør-redaksjonen tok en telefon til advokatfirmaet Wiersholm på jakt etter noe saftig å bite i.

– Velkommen til advokatfirmaet Wiersholm, du snakker med Kristian.

– Hei du! Jeg skulle gjerne bestille Joses spanske tapasanbefaling, noe manchego ost, noen assortert oliven, og kanskje litt frityrstekt blekksprut?

– Eh, hva skulle du bestille så du? Tapas?

– Ja! Og har dere de små minihamburgerne vettu, sliders, de fine med spidd gjennom?

– Eh, unnskyld. Hvem er det jeg prater med?

– Jeg er jusstudent. Har jeg ringt feil? Er ikke dette advokatfirma Wiersholm?

– Jo, det stemmer jo det.

– Fjo, det var da enda godt! Jeg leste i avisa her om dagen at jeg hos dere

kunne få så mye digg mat og sånn, så jeg tenkte at dette måtte jo prøves ut

– Hehe, ja, men... Eh, det stemmer jo at vi serverer det til møter og sånn som er på advokatfirmaet, men vi selger ikke tapas til andre.

– Åja! Jeg sitter jo og leser her i Universitas nå at dere ikke serverer tapas, men wraps og kaffe. La meg få wraps til 20 personer! Med foie gras og chorizo!

– Eh, ja men... Hva er det du skal ha det til da?

– Du skjønner, vi skal lese på ofentlig rett og da blir jeg så sulten. Jeg digger jo privatrett, akkurat det som dere fokuserer på, så slipper jeg forvaltningsrett. Det er jo veldig slit-somt...

– Jeg skjønner jo det, men vi til-

byr ikke...

– Men så bra! La meg også få ti wraps med kun fetaost, det er jo mange veggiser her vettu. Også kan du slenge med noe ekstra Tim Wendelboe-kaffe. Greit?

– La med få snakke ferdig da! Vi tilbyr ikke tapas og wraps til tilfel-dige studenter.

– Nei, vettu hva! Dette er den dårligste servicen jeg har fått på noe take-away-sted. Jeg syns dere burde vurdere deres stilling som tapasjuris-ter, dette går ikke an!

– Ja, du sier noe der.

– Men vil dere vurdere deres stil-ling som tapasjurister?

– Nei!

baksiden@universitas.no

QUIZBRØDRENE

1. Hva het den amerikanske flyveren og forretningsmannen som ble portrettert av Leonardo DiCaprio i filmen «The Aviator» fra 2004?
2. Han brukte til tider pseudonymet Mumle Gåsegg og er mest kjent for romanen «Lillelord». Hva het denne norske forfatteren (1902–1979)?
3. Med navn fra norrøn mytologi, hva heter idrettsklubben som arrangerer Holmenkollstafetten?
4. Hva het Ap-politikeren som i 1993 ble Norges første kvinnelige stortingspresident?
5. Under hvilke to artistnavn er Steven Demetre Georgiou bedre kjent?
6. Hva heter det japanske selskapet som blant annet produserer motor-

sykler, musikkinstrumenter, elektro-nikk og sportsutstyr?

7. Hva står akronymet BASE i BASE-hopping for?
8. Hva heter podkasten om den ame-rikanske treningsguruen som har «forsvunnet»? Den er figurert høyt på podkastlister over hele verden om dagen.
9. Hvilket rockeband forbinder du med Gene Simmons, Ace Frehley, Paul Stanley?
10. Hvem skrev boka «Det annet kjønn», som kom ut i 1949?
11. Hva heter den sveitsiske skihoppe-ren som gjorde rent bord (vinner av normalbakke og stor bakke) både i OL i 2002 og 2010?

12. Fleip eller fakta: Ingen andre nor-ske mannlige skiløpere enn Petter Northug har vunnet et individuelt mesterskapsgull i VM siden 2009.

13. I hvilket århundre sendte den span-ske kongen Filip 2. den spanske armadaen mot England?

14. Er riesling en vindrue eller et vin-område?

15. Hvor ligger Finnmark fylkeskom-munes administrasjonssentrum?

16. «Mamma til Michelle» er en av Nor-ges største blogger. Hva heter per-sonen bak bloggen?

17. Kleopatra var den siste dronning og farao av det ptolemeiske kon-gedømmet i Egypt. Nevn et år hun levde.



av **Anders R. Erikstad, Kenneth Solberg og Vegard R. Erikstad**. Tidligere junior-norgesmestre i quiz

18. Hva får du dersom du løser hydro-genklorid i vann?

19. Hvor mange forskjellige typer urter og krydder brukes for å lage Jäger-meister?

20. Hvem har gitt ut diktsamlingene «Mor Godhjertas glade versjon. Ja» (1968) og «Kykelpi» (1969)?

SVAR/DOM

0-4. Newb: HERREGUD DA. Hva SKJER. Så sjuuukt flaut for deg! Skam. (Noora ser ned på deg.)

5-9. Student: Du er kanskje ikke newb, men litt dust. That's for sure. Husk at lesesalen er åpen også på søndager.)

10-14. Førsteamanuensis: Nååå snakker vi. Lett, motiverende klapp på skuldra. Keep it up

15-20. Professor: Kort applaus! Ikke la det gå til hodet på deg.)

1. Howard Hughes 2. Johan Borgen 3. Tjåve 4. Kirsti Kollie Grøndahl 5. Cat Stevens eller Ysuf Islam 6. Yamahata 7. Building Antenna, Spain, Earth 8. Mississin Richard Simmons 9. Kiss 10. Simone De Beauvoir 11. Simon Ammann 12. Fakta 13. 1500-tallet (1588) 14. Vindrue 15. Vadsø 16. Anna Rasmussen 17. Saitisyre 18. Saitisyre 19. 56 20. Jan Erik Vold

Rebus

av karinator



HINT: Welcome :) Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Vi skal nok klare oss, Sylvi» Muchos applaus til blant andre Ingri, Eirik, Håkon, og Romeo og Julie. Samt Henrik «Hennie jr.» Gjæver. Du har gjort en strålende jobb.